СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

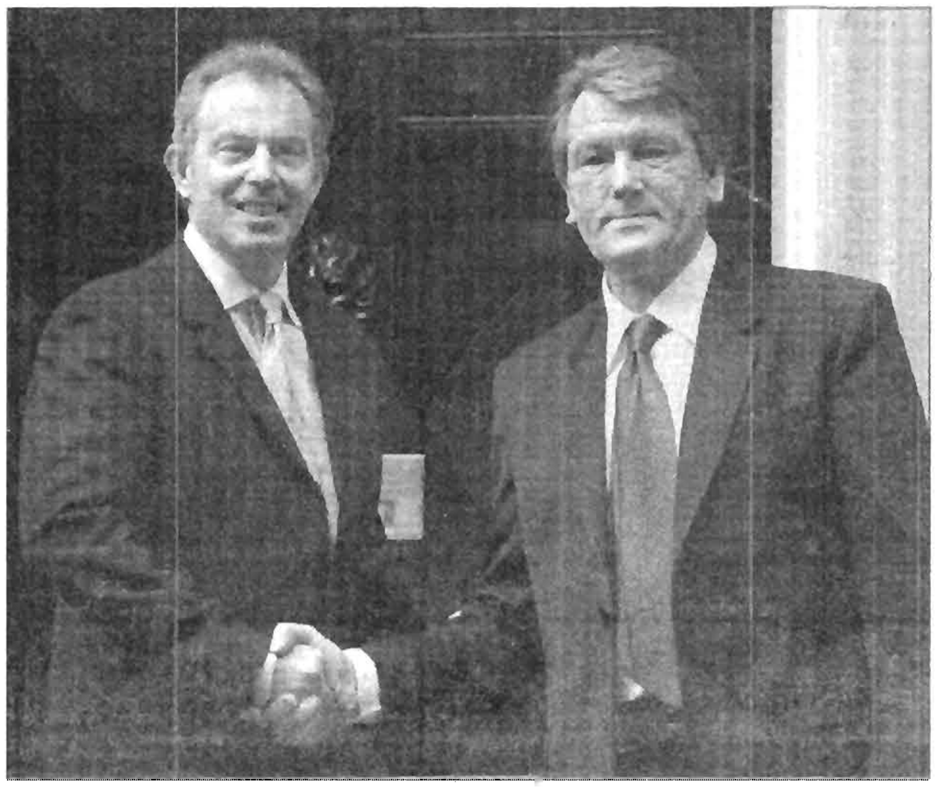
РІК CXII П'ЯТНИЦЯ, 21 ЖОВТНЯ 2005 РОКУ ЧИСЛО 42 VOL. CXII FRIDAY, OCTOBER 21, 2005 No. 42

В. Ющенко: „Серце Европи - в Україні. Европа не може жити без свого серця"

Королева Британії вручила нагороду Президентові України

Королева Великобританії Єлизавета II (ліворуч) вручає Президентові України Вікторові Ющенкові нагороду Королівського інституту міжнародних досліджень у Лондоні 17 жовтня. *Фото УНІАН*

Президент України Віктор Ющенко вітається з прем'єр-міністром Великої Британії Тоні Блейром (зліва) під час робочої зустрічі у Лондоні 17 жовтня. *Фото УНІАН*

ЛОНДОН. – 17 жовтня відбулася церемонія вручення Президентові України Вікторові Ющенку нагороди, яку започаткував Королівський інститут політичних досліджень „Четем Гавз". В. Ющенко став першим лавреатом цієї нагороди, яка відтепер присуджуватиметься щороку за видатні внески у покращення міжнародних взаємин. Президент В. Ющенко, літак якого 45 хвилин кружляв над Лондоном, чекаючи в чергу на приземлення, розпочав свою робочу візиту з виступу в Королівському інституті міжнародних взаємин. В. Ющенко сказав, що кардинальні політичні зміни в Україні під час Помаранчевої революції не

(Закінчення на стор. 5)

Візита делеґації США до України

КИЇВ. – Конґресмен Джим Колбі, голова підкомітету з фінансування закордонної діяльности та експорту очолював делеґацію з п'яти Конґресменів США, яка відвідувала Київ, Вілнюс і Відень від 9 до 17 жовтня. Делеґація здійснила огляд двосторонніх і багатосторонніх програм зовнішньої допомоги. Першочерговими програмами зокрема є підтримка побудови демократії в колишніх радянських республіках і підтримка багатостороннім організаціям, які спрямовані на нерозповсюдження зброї масового знищення. Делеґація в Україні перебувала 12 і 13 жовтня.

Президент України Віктор Ющенко 12 жовтня зустрівся з делеґацією Конґресу США. На зустрічі також був присутній посол Сполучених Штатів Джон Гербст. Вони обговорили низку питань, пов'язаних зі вступом України до Світової організації торгівлі. В. Ющенко зазначив, що Україна робить кроки у цьому напрямку, перш за все, це стосується прийняття необхідних законів. Також обговорювалася проблема приватизації в Україні. В. Ющенко наголосив, що у цьому питанні вдалося знайти компромісні рішення. Окрім того, обговорювалася технічна допомога, яку надають США у контексті Закону про підтримку свободи, зокрема стосовно програм військової співпраці, боротьби зі СНІДом.

Обговорювалася також допомога США у вирішенні проблемних питань Чорнобильської АЕС. Американська сторона підтримала кроки Президента України, скеровані на демократизацію суспільства і боротьбу з корупцією. Представники Конґресу США також відзначили необхідність встановлення в Україні сильної судової системи, і назвали першочерговим завданням реформування цієї гілки влади.

13 жовтня делеґація Конґресменів США відвідали Чорнобильську АЕС. З делеґацією був також посол США в Україні Джон Гербст. Делеґація ознайомилася з інформацією про міжнародні проєкти, що здійснюються на промисловому майданчику – будівництво об'єктів інфраструктури (заводу з переробки рідких РАО, промисло-

(Закінчення на стор. 3)

Конфлікт довкола визнання УПА

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У центрі Києва 15 жовтня відбулося жорстке протистояння між опонентами і прихильниками визнання УПА воюючою стороною в Другій світовій війні. Члени Братства вояків ОУН-УПА намагалися пройти до Майдана Незалежности в ході святкування 63-ої річниці Української Повстанської Армії.

З обох сторін у протистоянні на Хрещатику взяли участь до 10 тисяч осіб. Вирішальну ролю у відверненні серйозних наслідків відіграли спецпідрозділи правоохоронців, які блькували вороже налаштовані сили. Агресивно налаштованими проти колишніх вояків ОУН-УПА і можливості визнання їх воюючою стороною в часі Другої світової війни були заяви комуністів, проґресивних соціялістів і Союзу советских офіцерів, які обіцяли покласти голови , але не допустити учасників Братства вояків УПА до Майдану Незалежности, які підійшли сюди Хрещатиком. Опоненти стояли з прапорами партії ЗУБР („За союз України, Білорусі і Росії"), а також прапорами Росії. Вони почали рвати прапор УПА, на захист якого кинулися представники націонал-патріотичних сил.

В одній з сутичок представникам оппонетів вдалося прорвати заслін міліції, але спецпідрозділи „Титан", „Беркут", „Барс" і внутрішніх військ відтіснили і розмежували представників обох груп. Опоненти кидали курячі яйця, пакети з кефіром і фарбою. Представники ОУН-УПА, Народного Руху, УНП, УНА-УНСО, об'єднання „Свобода", не доходячи Майдану Незалежности, провели віче і Молебень за участю священиків.

Напередодні урядова комісія схвалила висновки робочої групи істориків з вивчення діяльності ОУН-УПА і проєкт змін до закону про статус ветеранів війни, який передбачає надання належних соціяльних ґарантій воїнам УПА, які боролися за свободу і незалежність України.

Голова Верховної Ради України В. Литвин, перебуваючи у Запоріжжі і коментуючи події в Києві, сказав, що жодна політична правда, в тому числі і про ОУН-УПА, не повинна доводитись за рахунок

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна не має можливости на вступ до СОТ у 2005 році

ЖЕНЕВА. – Перший заступник міністра чужоземних справ Антон Бутейко 18 жовтня назвав безвідповідальною заяву Генерального директора Світової організації торгівлі Паскаля Ламі про те, що Україна не стане членом СОТ до кінця теперішнього року. "Високі посадові особи, що є міжнародними службовцями, висловлювання яких мають елементи неґативу для нашої держави, для України, неприйнятні, безвідповідальні. Я сподіваюся, що в майбутньому нічого подібного не буде", – заявив А. Бутейко, коментуючи слова П. Ламі. Генеральний директор Світової організації торгівлі Паскаль Ламі 17 жовтня заявив про те, що в Україні немає можливости вступити до цієї організації в грудні 2005 року. „Існує довга черга країн, які прагнуть вступити до СОТ. Але Росія й Україна не зможуть завершити всі переговори щодо вступу до СОТ до кінця поточного року. Їм доведеться ще трохи почекати", – сказав П. Ламі. За його словами, на грудневій конференції міністрів СОТ у Гонг-Конґу до організації вступить лише Савдійська Арабія. Розгляд заяви про вступ до організації було перенесено на середину жовтня, а потім на невизначений термін. На думку експертів, причиною цього стало невиконання українською стороною всіх вимог, зокрема Верховна Рада не прийняла низку потрібних законопроєктів. Міністерська конференція, яка повинна задовольнити заяву України або відмовити у цьому, пройде з 13 до 18 грудня. Як стверджують експерти, інтриґу в цю ситуацію вносить те, що в жовтні переговори щодо вступу до СОТ проходитимуть майже одночасно як для України, так і для Росії. Москва намагається швидше вступити до СОТ, щоб диктувати Києву свої правила гри.

Звільнено Генпрокурора Станіслава Піскуна

КИЇВ. – В Україні повідомлено про відставку Генерального прокурора Святослава Піскуна. Президент підписав відповідний указ 14 жовтня. Причини звільнення Генпрокурора не уточнено.Днями С. Піскун заявив, що у разі, як Президент В. Ющенко відправить його у відставку, він знову домагатиметься поновлення на посаді через суд. С. Піскуна було поновлено на посаді у грудні минулого року, після того як 2003 року його було звільнено за пропозицією Координаційного комітету з боротьби з корупцією, який звинуватив С. Піскуна, зокрема в надмірній політизації прокуратури. Відставка Святослава Піскуна не була несподіванкою. С. Піскун заявив, що він щасливий, що не буде Генеральним прокурором, і має намір займатися політикою.

Контракт з постачання туркменського ґазу відкладено

АШГАБАТ, Туркменістан. – Президент Туркменістану Сапармурат Ніязов заявив 14 жовтня, що відкладає на невизначений термін підписання 30-річного контракту з Україною про постачання ґазу. Туркменський президент висунув вимогу, аби в угоді взяла участь Росія, оскільки єдиним можливим маршрутом постачання ґазу з Туркменістану до України є система трубопроводів російського „Ґазпрому". С. Ніязов також вимагає від України до кінця року сплатити її ґазові борги. Тема взаєморозрахунків була однією з головних під час зустрічі президента Туркменістану з міністром палива й енерґетики України Іваном Плачковим і головою правління НАК „Нафтогаз України" Олексієм Івченком, які прибули в Ашгабат 12 жовтня. Факт, що Україна буквально „сидить на ґазовій голці", дозволяє Росії не лише прямо, а й посередньо впливати на Україну. Цього разу Кремль зробив це через Сапармурата Ніязова, який під час переговорів з нашим керівництвом доволі жорстко поставив умову Україні якомога швидше розрахуватися з боргами за ґаз і відмовився без Росії підписати 30-річний контракт з Україною на постачання ґазу. Підписання угоди про постачання до України 60 мільярдів кубометрів туркменського ґазу щорічно плянувалося пізніше цього місяця під час візити Сапармурата Ніязова до Києва.

У США заарештовано Володимира Щербаня

ВАШІНҐТОН. – Ідуть переговори про депортацію Володимира Щербаня до України. Генеральна прокуратура України повідомила 13 жовтня, що на її прохання у США арештовано колишнього голову Сумської облдержадміністрації В. Щербаня. Тодішній Генеральний прокурор Святослав Піскун почав переговори з правоохоронними органами США про депортацію В.Щербаня до України. В. Щербаня, який обіймав посаду губернатора Сумщини двічі, звинувачують у зловживанні службовим становищем та шахрайстві. В. Щербань був також депутатом Верховної Ради від бльоку „Наша Україна", потім перейшов до „Єдиної України", а згодом – до „Народного вибору". Парлямент передчасно припинив його повноваження два роки тому, коли В. Щербаня подали у міжнародний розшук.

Ю. Єхануров зустрівся з О. Лукашенком

МІНСЬК. – 18 жовтня у Мінську відбулася зустріч прем'єр-міністра України Юрія Єханурова з президентом Білорусі Олександром Лукашенком. Співрозмовники обговорили економічне і політичне співробітництво двох країн. О. Лукашенко позитивно оцінив рівень політичного й економічного співробітництва між Україною і Білоруссю. „Що стосується теперішніх взаємин у сфері економіки – кращого і бажати не варто... Що стосується взаємин у сфері політики – мене влаштовує тенденція, що склалася в цих взаєминах. Динаміка гарна і гарні вислідн", – сказав він. О. Лукашенко зазначив, що товарообіг між Україною і Білоруссю за 9 місяців цього року склав 1.2 млрд. доларів. У свою чергу, Юрій Єхануров висловився за активізацію економічного співробітництва між Україною і Білоруссю: „Діялог, постійно йде, йому потрібна динаміка". Зокрема прем'єр-міністер висловився за активніше співробітництво двох країн у сфері енерґетики.

Б. Тарасюк зустрівся з Джеком Стро

ЛОНДОН. – 17 жовтня міністер закордонних справ України Б. Тарасюк, який брав участь у робочій візиті Президента України до Великобританії, зустрівся з державним секретарем з зовнішніх закордонних справ і справ Співдружности Джеком Стро та обговорили питання зустрічі „Україна-Европейський союз", що відбудеться в Києві 1 грудня. Під час переговорів Б. Тарасюк поінформував британського колеґу про очікування української сторони від грудневої зустрічі „Україна-ЕС". Також ішла мова про необхідність позитивного вирішення питання з наданням нашій державі статусу країни з ринковою економікою і про переговори з лібералізації візового режиму для українських громадян. Сторони обговорили низку питань міжнародного життя, зокрема ситуацію на Балканах і в Іраку. Того ж дня Б. Тарасюк провів зустріч у британському парляменті з головою комітету зі закордонних справ Палати громад Майком Гейпсом, з яким обговорив перспективи міжпарляментського співробітництва України і Великобританії.

Фракція НДП і партія „Трудова Україна" розпущені

КИЇВ. – Перший заступник голови Верховної Ради України Адам Мартинюк оголосив 18 жовтня на засіданні парляменту про розпуск фракції НДП та політичної партії „Трудова Україна". Він зазначив, що у цій фракції з 22 вересня налічується лише 13 народних депутатів (згідно з реґляментом ВР, у тому випадку, якщо у складі фракції налічується менше 14 народних депутатів протягом двох тижнів, то ця фракція припиняє своє існування).

Делеґація НАТО прибула до Києва

КИЇВ. – 18 жовтня до Києва прибула представницька делеґація НАТО на чолі з Генеральним секретарем альянсу Яапом де Хоопом Схефером. Члени делеґації проведуть у Києві виїзне засідання Північно-атлантичної ради, в рамках якого відбудеться засідання комісії „Україна-НАТО", а також ряд зустрічей з вищими посадовими особами держави. Напередодні Я. Схефер на запитання про важливість цієї події відповів: „Я надаю дуже великого значення цій візиті. Всі посли 26 країн НАТО під моїм головуванням зустрінуться з відповідними і важливими українськими співбесідниками. Вони не тільки знаходитимуться у Києві, але вони поїдуть у реґіони, це дуже важливо. Я сам буду мати кілька зустрічей з українськими ЗМІ. Тож це дуже важлива візита для держави, яка чітко продемонструвала свої евроатлантичні прагнення. Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк назвав цю візиту унікальною подією у взаєминах Києва з НАТО. Все ж таки Україна сама має вирішити питання про вступ до НАТО. Президент Парляментської асамблеї НАТО П'єр Лелюш після зустрічі 17 жовтня з українськими парляментаріями наголосив, що питання вступу України до НАТО має вирішуватись самою Україною. П. Лелюш зауважив, що місце України – серед країн демократичної сім'ї. Він підкреслив, що Парляментська асамблея НАТО і 26 її країн-членів готові сприяти Україні на шляху до евроатлантичних структур. Водночас він підкреслив, що рішення про вступ залежить від самих українців, від політичних і економічних реформ, які здійснюються в державі. „Ми бачимо значний проґрес", – зазначив П. Лелюш, висловивши підтримку Помаранчевій революції і сподівання на успіх реформ в державі. Він також зауважив, що не знає жодної країни – члена НАТО, яка б виступала проти вступу України до цієї організації. П. Лелюш розповів, що вдруге приїхав в Україну. Його перша візита збіглася з грудневими подіями на Майдані. „Пам'ятаю емоції на вулиці, жоден з нас не забуде цей момент, ми знову приїхали, щоб продемонструвати повагу до українського народу", – сказав він.

Головою УНА-УНСО з'їзд обрав Ю. Шухевича

КИЇВ. – Головою партії УНА-УНСО став Юрій Шухевич. За його кандидатуру проголосували 15 жовтня делеґати з'їзду партії. Досі УНА-УНСО очолював Микола Карпюк. У дев'яностих роках Ю.Шухевич вже очолював партію, потім був її почесним головою. Також на з'їзді УНА-УНСО вирішили, що партія не йтиме на вибори самостійно, а бльокуватиметься з близькими за духом силами. „Це, імовірно, буде Українська консервативна партія або партія „Свобода" Олега Тягнибока. До провладних та „новоопозиційних" сил УНА-УНСО приставати не буде", – сказав член проводу партії Ігор Мазур.

США придбали під посольство 4.5 га у Києві

КИЇВ. – Міська влада погодилась продати земельну ділянку площею 4.5 га під Посольство Сполучених Штатів Америки на вулиці Танковій, повідомив 14 жовтня Київський міський голова Олександер Омельченко. „На паритетних умовах між Міністерством закордонних справ США та Міністерством закордонних справ України, мною та послом США Джоном Гербстом підписана декілька тижнів тому угода, згідно з якою за помірною ціною відведено ділянку на вулиці Танковій у доброму місці, у зеленому районі. 4.5 гектари землі, де буде побудовано посольство за гарним архітектурним проєктом", – сказав О. Омельченко. Будівництво, за його інформацією, плянується розпочати наступного року.

За повідомленнями інформаційних аґентств

19 жовтня члени фракції УНП поставили в сесійній залі Верховної Ради України в Києві три великих скриньки, які застосовуються для голосування під час виборів, наповнені підписними листами, на яких написано „Один мільйон підписів за визнання Української Повстанської Армії".
Фото УНІАН

16 жовтня на Театральному майдані в Тернополі відбулось віче за визнання воїнів ОУН-УПА ветеранами Другої світової війни і 14 жовтня – Днем воїнів УПА. На вічу виступив народний депутат України, голова всеукраїнського об'єднання „Свобода" Олег Тягнибок (зліва).
Фото УНІАН

Конфлікт...

(Закінчення зі стор. 1)

крові, а також наголосив на необхідності парляментові визначитися щодо проєкту закону.

Верховна Рада України хоче заслухати звіт щодо сутичок між ветеранами УПА та комуністами, які сталися 15 жовтня на Хрещатику. 19 жовтня ця тема стала предметом протистояння депутатів. Тема визнання воїнів УПА давно актуальна в Україні. Про це говорили ще за Президента Л. Кравчука, і відповідних кроків у цьому напрямку однозначно чекали від Президента В. Ющенка. Однак, події на Хрещатику можуть знову відкинути у часі вирішення цього питання.

17 жовтня в парляменті академік Ігор Юхновський оголосив висновок комісії, яка розслідувала діяльність УПА: історики вважають, що ця структура не була пов'язана з гітлерівцями. І. Юхновський додав, що виступає за те, щоб парлямент прийняв закон, запропонований Кабінетом міністрів, де пропонується визнати воїнів ОУН-УПА воюючою стороною у Другій світовій війні. Його заява спричинила різкий протест комуністів. Петро Цибенко з парляментської трибуни озвучив вимогу до Президента В. Ющенка відмовитися від спроб реабілітації ОУН-УПА. Натомість представники пропрезидентської фракції НСНУ вважають, що комуністи штучно збурюють цю тему напередодні виборів, і що заслуховування інформації силовиків може негативно позначитися на праці парляменту.

Міністер внутрішніх справ Юрій Луценко вже заявив, що міліція розслідує справу про те, хто був ініціятором сутичок, і обіцяє притягнути винних до відповідальности.

Фракції Української народної партії, Народного Руху України, „Наша Україна" і партії „Реформи і порядок" 18 жовтня заявили про необхідність визнати воюючою стороною у Другій світовій війні воїнів ОУН-УПА. Виступаючи з трибуни парляменту 18 жовтня, член фракції УНП Михайло Ратушний наголосив, що події, які відбулися на Хрещатику 15 жовтня, не були випадковістю. „Є певні політичні сили, до яких відноситься і фракція комуністів, які зацікавлені, щоб в Україні не було ні миру, ні спокою, а була кров і дестабілізація", – сказав він. М. Ратушний наголосив, що ОУН-УПА визнана українським народом і буде визнана в сесійній залі українського парляменту.

Народний депутат України, член фракції Партії регіонів Петро Писарчук вважає, що його фракція проголосує за визнання ветеранів УПА борцями за незалежність України. „Я сподіваюсь, що зможу зустрітись з ветеранами УПА, які найбільше зробили для того, щоб Україна стала вільною, і схилити перед ними голову. Вони започаткували ті ідеали, які вивели людей на Майдан, фактично вони започаткували Майдан. І ми всі винні перед ними, що цього визнання досі не сталося", – сказав він.

За матеріялами ЗМІ

Візита...

(Закінчення зі стор. 1)

вого комплексу щодо поводження з твердими РАО), необхідних для зняття ЧАЕС з експлуатації і перетворення об'єкту „Укриття" в екологічно безпечну систему. Велике зацікавлення представляло питання нового безпечного „конфайнменту" над об'єктом „Укриття", на створення якого вже до кінця поточного року передбачається визначити переможця. Конгресмени побували на промислово-опалювальній котельній (ПОК) – першому міжнародному об'єкті на промисловому майданчику ЧАЕС, зданому в експлуатацію в 2001 році. Було відзначено, що це наглядний приклад плідного використання спільних зусиль.

ЗМІ

Виявлено склад зброї

КИЇВ. – Головне управління з боротьби з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України 12 жовтня в лісовій зоні біля Києва знайшло замаскований склад зброї і вибухівки. З підпільного складу вилучений ґранатомет, обріз мисливської рушниці, вибухівка, ґранати зі запалами, електродетонатори, пістолет Макарова, патрони. Проводяться оперативно-слідчі дії.

УНІАН

Закінчено формування нового уряду України

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 12 жовтня підписав указ про призначення міністра охорони здоров'я. Посаду міністра охорони здоров'я відтепер обіймає Юрій Поляченко. 42-річний Ю. Поляченко – кандидат медичних наук, ортопед-травматолог. Ю. Поляченко також є членом Державної акредитаційної комісії України, членом Державної комісії з реформування, розвитку Збройних сил, інших військових формувань, озброєння і військової техніки, членом Комісії з організації діяльности технологічних парків і іноваційних структур інших типів.

Таким чином, Кабінет Міністрів Юрія Єханурова відтепер повністю зформовано:

* перший віце-прем'єр-міністер **Станіслав Сташевський**,
* віце-прем'єр-міністер **Роман Безсмертний**,
* віце-прем'єр-міністер **В'ячеслав Кириленко**,
* віце-прем'єр-міністер **Юрій Мельник**,
* міністер вугільної промисловости **Віктор Тополов**,
* міністер аграрної політики **Олександр Баранівський**,
* міністер внутрішніх справ **Юрій Луценко**,
* міністер юстиції **Сергій Головатий**,
* міністер охорони навколишнього природного середовища **Павло Ігнатенко**,
* міністер економіки **Арсеній Яценюк**,
* міністер закордонних справ **Борис Тарасюк**,
* міністер освіти і науки **Станіслав Ніколаєнко**,
* міністер у справах сім'ї, молоді і спорту **Юрій Павленко**,
* міністер палива й енергетики **Іван Плачков**,
* міністер праці і соціяльної політики **Іван Сахань**,
* міністер промислової політики **Володимир Шандра**,
* міністер транспорту і зв'язку **Віктор Бондар**,
* міністер з питань надзвичайних ситуацій **Віктор Балога**,
* міністер фінансів **Віктор Пинзеник**,
* міністер будівництва, архітектури і житлово- комунального господарства **Павло Качур**,
* міністер культури і туризму **Ігор Ліховий**,
* міністер Кабінету Міністрів **Богдан Буца**,
* міністер охорони здоров'я **Юрій Поляченко**.

АМЕРИКА І СВІТ

ООН запровадила жорсткіші правила прийняття до праці

НЮ-ЙОРК. – ООН у вівторок, 18 жовтня, затвердила нові правила прийняття на працю, які мають запобігти корупції й аморальній поведінці її співробітників. Ці заходи почато після того, як деяких оонівських працівників було звинувачено у фінансових зловживаннях і хабарництві, а деяких „блакитношоломників" ООН запідозрили у сексуальних зв'язках з неповнолітніми. Тепер усі службовці, котрі обіймають керівні посади в ООН, зобов'язані заповнювати декларації про доходи, і то не лише власні, але і близьких родичів – свого подружжя і дітей. Останнє особливо актуальне у світлі недавнього скандалу навколо програми „Нафта в обмін на продовольство", яка мала допомагати мешканцям Іраку часів Садама Гусейна. Незалежна доповідь, яку підготувала комісія на чолі з американським чиновником Полом Волкером, з'ясувала, що представники ООН виконували програму забезпечення Іраку продовольством неефективно, а деякі з них були винні в корупції.

Міністри ЕС визнали пташину ґрипу ґльобальною загрозою

ЛЮКСЕМБУРҐ. – Міністри закордонних справ Евросоюзу на зустрічі у Люксембурзі визнали, що пташина ґрипа становить ґльобальну загрозу. Комісар Евросоюзу з питань охорони здоров'я Маркус Кіпріяну намагався применшити загрозу, наголосивши, що виявлення смертельно небезпечного вірусу пташиної ґрипи у Румунії та Туреччині не означає само по собі, що загроза пандемії поміж людей значно зросла. Ляб'ораторні аналізи в Британії підтвердили, що виявлені у Румунії випадки пташиної ґрипи належать до небезпечного типу H5N1, від якого в Азії померли понад 60 осіб. Науковці побоюються, що ґрипа H5N1 може зазнати мутації, внаслідок якої передаватиметься від людини до людини і спричинить ґльобальну пандемію ґрипи. Тим не менш він визнав необхідність додаткових заходів, аби бути готовими до пандемії. Тим часом і надалі проводяться аналізи загиблих птахів у Греції, Болгарії і Хорватії. Розпочато також розслідування обставин загибелі птахів у Македонії.

У Багдаді розпочався суд над Садамом Гусейном

БАГДАД, Ірак. – Колишній іракський провідник Садам Гусейн та ще семеро інших осіб постали 19 жовтня перед судом у Багдаді за звинуваченнями у злочинах проти людства. Судовий процес відбувається у спеціяльно фортифікованій дільниці Багдаду – Зеленій зоні. У першій з низки порушених проти нього справ колишній президент звинувачується у відданні наказу про страту понад 140 шиїтів міста Дуджейл після проби замаху на нього 1982 року. Початок одного з найважливіших судових процесів сучасности виявився абсурдним. Головний суддя повторював прохання до Садама Гусейна, аби він підтвердив своє ім'я та рід діяльности. Кожного разу С. Гусейн виголошував заяви, опротестовували правомірність судового процесу над ним. С. Гусейн, який виглядав значно старшим, худішим та нездоровішим, ніж на минулій появі в суді, покірно відійшов від мікрофона і сів. До залі його, тримаючи за руки, ввели два іракські службовці. На ньому був костюм, а в руках він тримав книгу Коран. Однак, правозахисна організація „Гюман Райтс Воч" вже 17 жовтня висловила стурбованість, чи буде справедливим суд над С. Гусейном та іншими його співпрацівниками за злочини проти людства.

Російська демократія в практиці

МУРМАНСЬК, Росія. – Минулої суботи, 14 жовтня, норвезька влада затримала російське судно „Електрон" за порушення правил вилову риби в районі архипелагу Шпіцберген. 17 жовтня, коли на його палубу прибули двоє норвезьких інспекторів, російське судно без дозволу попрямувало до російських вод. Травлер „Електрон" увійшов у російські територіяльні води і в супроводі протичовнового корабля прямує до Мурманську. Паралельно вздовж кордону рухаються кораблі берегової охорони Норвегії.

Д. Рамсфелд вперше відвідує Китай

ВАШІНҐТОН. – Міністер оборони США Доналд Рамсфелд 18 жовтня розпочав свою першу від часу призначення на посаду міністра 2001року візиту до Китаю . Під час триденного перебування він зустрічався зі своїм китайським колеґою та президентом Ху Цзіньтау і обговорив шляхи покращення зв'язків між військовими США та Китаю. Пекін погодився показати Д. Рамсфелдові штаб-квартиру своїх стратегічних ракетних військ, однак, йому не покажуть центру операційного управління. Д. Рамсфелд застеріг Китай про те, що брак прозорости стосовно швидкої розбудови збройних сил викликає в інших країнах підозри щодо намірів Китаю. Промовляючи 19 жовтня під час візити до Пекіну, Д. Рамсфелд зазначив, що майбутнє процвітання Китаю і ставлення до нього міжнародної спільноти значною мірою можуть залежати від того, що він назвав внутрішньополітичними подіями. За його словами, більша відкритість у військових питаннях пов'язана з більшою політичною відкритістю.

Дж. Буш залишиться без головного радника

ВАШІНҐТОН. – Головний радник з питань політики Президента Джорджа Буша Карл Ров (Karl Rove) піде або у відставку, або в неоплачувану відпустку, якщо йому буде пред'явлене офіційне звинувачення в причетності до розсекречення таємного агента ЦРУ Валері Плейм (Valerie Plame). Аналогічно готовий вчинити голова апарату віце-президента Діка Чейні Люїс Лібі (Lewis Libby), що також проходить у справі про витік інформації з Білого Дому. 14 жовтня К. Ров у четвертий раз став перед великим журі, що має винести своє рішення до 28 жовтня. Тим часом, спеціяльний прокурор Патрік Фіцджеральд (Patrick Fitzgerald) не виключив, що в ході засідання звинувачення політичному радникові Дж. Буша все-таки буде пред'явлено. Ім'я таємного аґента ЦРУ було розкрито журналістами декількох видань у липні 2003 року. При цьому чоловік розсекреченого аґента, американський дипломат Джозеф Вілсон (Joseph Wilson), неодноразово стверджував, що Білий Дім навмисно повідомив журналістам, ким працює його дружина, у помсту за його публічну критику адміністрації Президента. Як звертають увагу американські ЗМІ, Білий Дім більш не наполягає на повній невинности своїх співробітників, як два роки тому, коли тільки починалося розслідування справи. Тепер адміністрація Президента від коментарів відмовляється.

У столиці США відбулося багатотисячне віче афроамериканців

ВАШІНҐТОН. – Десятки тисяч афроамериканців узяли участь у вічу, що відбулося у суботу, 15 жовтня, у столиці США. Багато хто з його учасників висловили своє незадоволення браком, на їхню думку, рівноправности у взаєминах між чорношкірим і білим населенням США. За словами промовців, доля афроамериканців, котрі потерпіли від гурагану „Катріна", зайвий раз підтверджує цю тезу. Акцію було влаштовано в день 10-ої річниці „мільйону" – найбільшої за останні роки акції протесту афроамериканців. Один з організаторів того маршу, Луїс Фараґан, тепер закликав до судового переслідування федеральної влади, яка, на його думку, не змогла оперативно надати допомогу мешканцям районів, що потерпіли недавно від гурагану „Катріна". Віче, що тривало цілий день, дало можливість виступити багатьом промовцям, серед яких були вчені, політичні активісти і музиканти. Спостерігачі зазначають, що минулий захід був значно меншим, ніж акція, річницю якої відзначали. Однак, офіційних даних про учасників маршу протесту не надали ні організатори, ні поліція. У першому „Марші мільйону" брали участь, за різними підрахунками, від 600 тисяч до мільйону осіб.

Дж. Коїзумі відвідав контроверсійну військову святиню

ТОКІО. – Прем'єр-міністер Японії Джунічіро Коїзумі відвідав 17 жовтня контроверсійну військову святиню Ясукуні, що на думку багатьох критиків стало проявом возвеличення мілітаристського минулого країни. Це була вже п'ята візита Дж. Коїзумі до цієї військової святині від часу обрання його прем'єр-міністром 2001 року. Його неодноразові відвідини меморіялу викликали обурення сусідів Японії і призвели до погіршення її взаємин з Китаєм та Південною Кореєю.Святиня Ясукуні вшановує пам'ять двох з половиною мільйонів японців, загиблих у часи Другої світової війни. Чотирнадцять з них визнано військовими злочинцями.

Війська в Андіжані стріляли першими

АНДІЖАН, Узбекистан. – Махбуба Закірова каже, що тепер боїться за своє життя і свободу. В Узбекистані жінка-свідок несподівано 14 жовтня виступила зі заявою, що суперечить офіційній версії події у місті Андіжан у травні. Уряд твердить, що в Андіжані загинули майже 200 осіб, коли підрозділи служб безпеки вступили в бій з озброєними ісламістськими повстанцями.Але, промовляючи на суді над 15 чоловіками, звинуваченими в організації насильства, свідок Махбуба Закірова сказала, що урядові війська відкрили вогонь першими. Вони також сказала, що бачила, як вояки стріляли в людей, котрі несли білі прапори. М. Закірова сказала, що після цієї промови у суді боїться за своє життя і свободу. Її заява суперечить тому, що лунало упродовж трьох тижнів на процесі, який багато закордонних спостерігачів називають виставою.

Іракці проголосували на референдумі

БАГДАД, Ірак. – Іракці 15 жовтня висловилися щодо проєкту нової конституції. Голосування пройшло здебільшого без випадків, на відміну від насильства, яке супроводжувало кампанію перед виборами в січні. Найгіршим насильством дня референдуму став бомбовий напад у містечку на північ від Багдаду, коли загинули троє іракських вояків. У самій столиці невідомі застрелили одного цивільного, в іншому випадку кількох осіб було поранено. Референдум проводився в умовах посиленої безпеки, коли влада заборонила будь-який рух автотранспорту. Згідно з першими повідомленнями, активність виборців була висока в шиїтських районах і не дуже висока – на півночі, де живуть курди. На відміну від виборів у січні, в референдумі взяли участь багато арабів-сунітів. Нова конституція, що має принести Іракові стабільність через два з половиною роки після повалення Садама Гусейна, поділила іракців: більшість шиїтів і курдів її підтримують, а багато сунітів виступають проти проєкту.

Присуджено Нобелівську премію з літератури

ЛОНДОН. – Цьогорічну Нобелівську премію з літератури 14 жовтня одержав британський драматург Гаролд Пінтер. Шведська академія назвала його найбільш представницьким драматургом післявоєнної Британії. Нобелівський комітет заявив, що його п'єси викривають страхи, які ховаються за щоденними проблемами. З 1950 року Гаролд Пінтер написав 29 п'єс, поміж ними – „День народження", „Сторож" і „Повернення додому". Сам Г. Пінтер, який тепер у літньому віці і почувається слабким, сказав у себе вдома в Лондоні, почувши новину про отримання премії: „Я втратив дар мови, і досі його не віднайшов. Проте доведеться знову заговорити, бо коли я поїду до Стокгольму, треба ж буде виголошувати Нобелівську промову!". Він відомий також як критик зовнішньої політики США та Великої Британії. Г. Пінтер також створив кілька сценаріїв для кіно та телебачення, поміж якими – сценарій для фільму „Жінка французького лейтенанта", що його 1981 року зняли за книгою Джона Фаулза. Минулого тижня драматург відсвяткував своє 75-річчя.

За матеріялами ЗМІ

В. Ющенко..

(Закінчення зі стор. 1)

стали поштовхом до нового конфлікту в Европі. Він підкреслив, що це здобуток всієї української нації, яка заслужила цю високу відзнаку. Директор „Четем Гавзу" Віктор Балмер-Томас високо оцінив В. Ющенка як державного діяча, якому, за його словами, вдалося так вилаштувати взаємини з іншими країнами, що Україна, як визначальна держава у Східній Европі і найголовніший західній сусід Росії, не спричинила серйозного погіршення у стосунках між Росією і Західньою Европою.

В. Ющенко сказав, що серце Европи – в Україні, і що Европа не може жити без свого серця. Тобто головні політичні акценти були зроблені на входженні України до евроструктур, інтеґрації до ЕС і НАТО, що він назвав ключовим завданням зовнішньої політики. В. Ющенко прогнозує, що уже навесні можуть розпочатися переговори про можливий вступ України до НАТО, що після виконання пляну дій між Україною і ЕС має бути укладено якісно нову угоду про асоціяцію европейського типу. Однак він визнав, що Україна ще має пройти шлях до повноправної інтеґрації, тобто досягти европейських соціяльних, економічних і політичних стандартів.

Премію „Четем Гавзу" вручила Президентові В. Ющенкові королева Британії Єлизавета II. Після вручення відбулося урочисте прийняття, на якому виступила дружина британського прем'єра Шері Блейр.

Президент В. Ющенко прибув до Великої Британії на запрошення прем'єр-міністра Тоні Блейра, з яким він провів переговори. Т. Блейр та В. Ющенко обговорили підготування до зустрічі „Україна – ЕС", яка відбудеться у Києві 1 грудня. В. Ющенко продемонстрував велику мужність і вправність у забезпеченні мирного характеру політичних перетворень в Україні під час Помаранчевої революції. На думку директора Королівського інституту, „гнучкість В. Ющенка у налагодженні взаємин з іншими державами забезпечила впевненість у тім, що Україна, яка є ключовою країною Східньої Европи і важливішим західнім сусідою Росії, – не стала причиною серйозних ускладень у взаєминах між Росією і Західньою Европою". На переговорах В. Ющенко зазначив, що Україні необхідна підтримка з боку ЕС щодо вступу до Світової організації торгівлі і отримання статусу країни з ринковою економікою. Зокрема це стосується транспортних коридорів і української транзитної системи транспортування нафти і ґазу.

Т. Блейр наголосив, що Україна завжди може розраховувати на підтримку з боку ЕС, і привітав В. Ющенка з отриманням нагороди Королівського інституту міжнародних досліджень. Тоні Блейр сказав, що Европа чекає від України продовження реформ, що Британія підтримує процеси демократизації в Україні, і що вона може розраховувати на підтримку з боку Лондону.

Президент В. Ющенко також зустрічався з представниками підприємницьких кіл Великої Британії та членами української діяспори. В. Ющенко побував також в аґентстві „Блумберґ", яке вважається найвпливовішим аґентством, що спеціялізується саме на підприємницькій інформації. Приватна дискусія з українським президентом, яку воно влаштувало у лондонському Сиіті для фінансистів, – перша зустріч в такому форматі. Оцінити свої перспективи на новому ринку прийшли інвестори, банкіри, експерти-аналітики, які добре розуміють, що якою б складною не була революція – це переддень ще складніших часів, коли треба зберегти динаміку економіки. В. Ющенко серед важкої спадщини назвав корупцію і злиття підприємництва з політикою, з чим зараз бореться нова влада, а також різке падіння валового внутрішнього продукту, що постійно знижувався з січня до серпня, і інвестиції, які скоротилися щонайменше вчетверо. Він визнав, що перегляд приватизації тисячі підприємств викликав паніку в діловому світі, і назвав причини економічних прорахунків – пост-революційний шок і політичні чвари.

В. Ющенко заявив, що угода про вільну економічну зону з ЕС буде укладена вже наступного року, вже цього року Україна буде у Світовій організації торгівлі, і вже цього місяця дістане статус ринкової економіки, що зараз економічні показники вперше продемонстрували тенденцію до зростання, і запевнив, що на кінець року приріст економіки становитиме 5 відсотків, тобто вище, ніж в середньому в інших европейських країнах.

Він назвав пріоритетні галузі в Україні – літакобудування, космічну техніка, сільське господарство, особливо, коли невдовзі буде завершено приватизацію землі, що може приваблювати інвестора. В. Ющенко вважає реальним збільшити інвестиції у сім разів, однак, це залежитиме і від самих інвесторів, які чекатимуть не просто на обіцянки, а на реальне поліпшення інвестиційного клімату, нові закони і, головне, на упевненість у тому, що їх не будуть переглядати.

Британський часопис „Файненшл Таймс" 14 жовтня подав інтерв'ю з Президентом України В. Ющенком під заголовком: „Президент України намагається покласти край розбіжностям".

Часопис зазначає, що В. Ющенко в інтерв'ю наголосив, що хотів покласти край розбіжностям між проющенківським заходом і східніми реґіонами України, де 13 мільйонів осіб голосували за В. Януковича на минулих президентських виборах. Щодо взаємин з Юлією Тимошенко В. Ющенко висловив сподівання, що його партія „Наша Україна" зможе погодитись йти спільним блоком з Ю. Тимошенко та її прихильниками, але лише за умови, коли вона продемонструє мудрість та уникне заштункової політики. Відповідаючи на запитання, чи можлива коаліція між „Нашою Україною" та Партією реґіонів В. Януковича, Президент не виключив цього.

Щодо блькування на наступних виборах В. Ющенко вказав, що радше за все він схильний блькуватися з центристським бльоком В. Литвина, якого підтримують чільні промисловці, включно з В. Пінчуком, зятем колишнього президента Л. Кучми.

Часопис коментує, що настрій президента був далеким від піднесення революційних днів. В. Ющенко відверто говорив про руйнівні економічні наслідки політичних суперечок, що внесли розбрат до табору прихильників Помаранчевої революції. Він погодився, що багато часу було витрачено марно, припущено помилок в економічній політиці. Втім, В. Ющенко додав, що уряд технократів Ю. Єханурова відновить довіру інвесторів. Президент України відкинув всі подейкування щодо корупції в його оточенні, кажучи, що жодних доказів цього подано не було. Він заявив, що держава залишає за собою право переглянути приватизації певних об'єктів, включно з продажем комбінату „Криворіжсталь", який відбудеться, як і заплановано, цього місяця.

17 жовтня „Файненшл Таймс" вмістила редакційну статтю „Лаври Віктора", у якій говориться: „В. Ющенко сміливо провів свою країну через період історичних змін, не спровокувавши при цьому насильства з боку колишнього авторитарного президента Л. Кучми чи В. Януковича. Попри вороже ставлення Росії, він вивів Україну на довгий шлях інтеґрації з Европейським союзом і довів, що кордони свободи не обмежуються річкою Буг, а пролягають далеко вглиб колишнього Радянського Союзу".

„Файненшл Таймс" зазначає, що В. Ющенко опинився у скрутній ситуації через угоду щодо конституційної реформи, укладену з Л. Кучмою задля того, щоб забезпечити мирне передання влади. Після парляменських виборів наступного березня значна частина президентських повноважень відійде до прем'єр-міністра. Відтак, замість довгострокових міркувань В. Ющенко має фокусувати увагу на короткотермінових питаннях, які стосуються шансів його партії на майбутніх виборах та її партнерів по коаліції, яка, можливо, постане внаслідок виборів. Саме в цьому контексті слід розглядати його перемовини з В. Януковичем. Залишається також надія на те, що Ю. Тимошенко виявлятиме тепер більше здорового глузду. Коаліція Ющенко-Тимошенко і надалі становить найкращий для України шанс на формування реформістського, орієнтованого на Захід уряду.

Часопис зазначає, що навіть якщо В. Ющенко схилиться під натиском політичних вітрів, він не повинен відступати від ідеалів Помаранчевої революції. Він вже зайшов надто далеко, поширивши на депутатів місцевих рад імунітет від судового переслідування, яким досі користувалися депутати Верховної Ради. В цьому випадку йдеться не тільки про принципи справедливости, але й про майбутнє України в Европі.

За матеріялами ЗМІ

Про усиновлення дітей

Відкритий лист Посольства України в США

ВАШІНҐТОН. – Починаючи від 19 вересня 2005 року, Центр усиновлення дітей Міністерства освіти і науки України припинив приймати нові справи-прохання від громадян США.

Згідно з Центром усиновлення дітей, рішення припинити приймання нових прохань усиновлення, базувалося на недотриманні в минулому деякими родинами вимог – звітів після усиновлення, що є вимогою згідно з законом України. Це нове розпорядження не стосується справ-прохань, які вже прийнято, хіба що майбутні батьки усиновлення не зареєстрували та не позвітували про попередньо ними усиновлених українських дітей.

США є країною, громадяни котрої усиновлюють найбільшу кількість дітей з України. Уряд України є глибоко стурбований долею сотень усиновлених дітей про котрих нічого не відомо...

Посольство України в США просить співпраці та допомоги у реєструванні українських дітей, усиновлених громадянами США, та посприяти Посольству України в отриманні звітів від вам знайомих батьків, які усиновили українських дітей...

Посольство України в США зобов'язане дотримуватися закону України, котрий вимагає нагляду за реєстрацію усиновлених дітей та утримання бази даних про них і звітів щодо їх життя після усиновлення.

Згідно з законом України, батьки, які усиновлюють дитину, підписали угоду з урядом України зберегти дитині громадянство України аж до 18 річного віку, реєструвати дитину у відповідній місії України, як також надсилати до дипломатичної місії періодичні звіти про дитину, її здоров'я та добробут і дозволяти представникові дипломатичної місії контактиватися з дитиною безпосередньо.

Посольство України в США звертається до тих, які забули чи не хочуть, подати відомості про дитину з проханням зробити це якнайшвидше. Будь-ласка, пришліть звіт разом зі знімками ваших дітей, для нашого послідовного ознайомлення з їхнім розвитком впродовж років... Відмова повідомити владу України про ваших усиновлених дітей гальмує процес усиновлення українських сиріт американськими родинами.

Інформації про консульську реєстрацію усиновлених українських дітей є доступними на безпосередньому зв'язку http://www.ukraine-info.us/consular/adoption-registration.html.

Зразок звітування після усиновлення дитини є доступним на безпосередньому зв'язку http://www.ukraineinfo.us/consular/adoption-report.html. Для кращого і швидшого зв'язку звіт можна переслати електронною поштою до: adoption@ukremb.com або вислати звичайною поштою на адресу: Consular Office of TheEmbassy of Ukraine, 3350 M Street NW, Washington, DC 20007.

Якщо ви знаєте батьків, що усиновили дітей, організації, аґентства чи особи, що можуть скористати з цих інформацій, Посольство України просить, щоб ви передали їм цю інформацію. Коли маєте будь-які запитання, контактуйтеся з Посольством України факсом на ч. (202) 333-7510 або електронною поштою на адресу adoption@ukremb.com.

Посольство України буде вдячне за будь-яку допомогу в цій справі, бо це допоможе у продовженні процесу усиновлення українських дітей американськими родинами.

Посольство України в США

За прикладом Грузії – до НАТО

Більшість громадян України переконана, що шлях молодої держави до Европи веде крізь Европейський союз. І це правильно. Але величезна різниця між рівнем життя України і европейських країн віддаляє таку перспективу на багато років. Водночас є й інша можливість зближення з Европою, а саме – вступ до НАТО. Адже наближення рівня українського війська до рівня збройних сил НАТО є цілком реальне. Проте цей шлях провідники і преса України соромливо замовчують, тому що вступ України до НАТО викликає нестримну лють Москви, її численні погрози.

Чи не варто у цьому питанні, як було і з Помаранчевою революцією, взяти за приклад Грузію, президент якої М. Саакашвілі з гідною схвалення рішучістю обрав саме цей шлях. Він заявив, що у 2008 році Грузія стане членом НАТО, і робить конкретні кроки до цього. Які саме?

Передовсім він домігся виведення з Грузії російських військових баз разом з військом. 13 вересня Чехія передала Грузії за програмою США „Акції зі збереження стабільности" великий обсяг військового спорядження, яке залишилось у неї після розпаду СССР. Одночасно Македонія і Болгарія передають Грузії літакиштурмовики СУ-25, Угорщина, Румунія і Македонія – автоматичну зброю, Україна – бойові машини піхоти і бронетранспортери.

Це вже друга програма американської допомоги грузинському війську. За першою на приведення грузинських військовиків у відповідність зі західніми США витратили 120 млн. дол.

Міністерство закордонних справ Росії заявило протест на ці дії, на який прем'єр Грузії Зураб Ногаішвілі і міністер оборони Іраклій Окруашвілі відповіли зневажливо: „Грузія не погоджуватиме з Росією питання переозброєння свого війська". Наступним кроком М. Сакашвілі стало збільшення військового бюджету на 2006 рік проти нинішнього року з 77,6 до 220 млн. дол.

Росія вдається до провокацій в Абхазії і Південній Осетії, щоб викликати стривоженість світу військовим посиленням Грузії. 19 вересня, коли в Цхінвалі, адміністративному центрі Південної Осетії, святкували 15-річчя незалежности, з грузинської сторони до міста було вистрелено кілька мін. У відповідь осетини обстріляли грузинські села. І. Окруашвілі офіційно заявив, що ці обстріли – справа рук російських „миротворців". Голова парляменту Ніно Бурджанашвілі сказала: „Росія повинна зробити вибір - чи вона є миротворцем, чи сприяє сепаратизмові і тероризмові".

Отже, Грузія веде розмови з Росією на рівних. Така позиція доступна і для України. Директор Міжнародного інституту гуманітарнополітичних досліджень Росії Вячеслав Ігрунов вважає, що досі закордонна політика Москви зводилася до підтримки своїх ставлеників у пострадянських державах: Л. Кучми в Україні, М. Вороніна в Молдові, О. Лукашенка в Білорусі і т. д. Тепер ситуація різко змінилася: в Україні і Грузії провід очолили нові люди, Молдова теж дивиться в інший бік... Росія втрачає свій вплив на Північному Кавказі – в Кабардино-Балкарії, Карачаєво-Черкесії, Дагестані. Про В. Ющенка В. Ігрунов сказав: „Якщо стосовно Грузії жорсткі кроки доцільні, то до України вони неприйнятні. Ющенко значно більше врівноважена і твереза людина, один з найрозумніших політичних діячів в сучасній України. Надмірний тиск на нього стане загрозою для наших взаємин. Але ми не повинні йти на надмірні поступки, прощати збитки, які завдаються Росії. Україна, на відміну від Грузії, потрібна нам не тільки як політичний партнер, а й як економічний союзник".

Така оцінка України, безумовно, властива і урядовим колам Росії. Якщо Росія фактично проковтнула рішучий курс Грузії до НАТО, то подібне рішення України змусить її з більшою повагою поставитися до неї і таки погодитися з багатьма її вимогами. Думається, за прикладом Грузії Києву теж варто зажадати якщо не повного виведення, то принаймні зменшення російського військового потенціялу в Криму і на українському кордоні – в Придністров'ї.

Новий провід України зробив в Брюселі заяву про свій намір зближення з НАТО. Тепер настав час перейти до конкретних дій.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 доп. 3041
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 доп. 3040 adsukrpubl@att.net
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 доп. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про фотоманію на усіх відтинках життя

Здається, ще ніколи фотографування не було таким популярним, а навіть популярним до пересади, яким воно є сьогодні. Чи винні тому реклями на різні фотоапарати та їхня „приступна" ціна, чи бажання кожний відтинок життя і кожну подію доконче утривалити на плівці – важко сказати. Одне є певне, що фотографування сьогодні – це немов пошесть, яка поширюється на щораз більшу кількість людей, і то дуже різного віку. Це не важко ствердити, коли тільки ви потрапляєте в ширше оточення інших людей, байдуже – чи ваших знайомих, чи зовсім вам чужих.

Ідете вулицею, їдете автом чи публічним засобом комунікації – берете участь в якій-небудь імпрезі – негайно бачите завзятих світливців, що не випускають фотоапарату з рук та знімають, що їм здається важливим, або таки „що попаде". І фотоапарати бачите постійно у руках не тільки поважних віком осіб, але й у молодих, з дітьми включно.

Що спонукує усіх цих людей, різних віком чи вихованням, хапатися при кожній нагоді за фотоапарат і знімати усе з великим завзяттям та з великою приємністю? Чи це тільки „мода", чи бажання увічнити на плівці кожний прояв життя, кожну подію, кожне родинне свято? У цій „фотоманії", розуміється, перед ведуть журналісти які фотографують з обов'язку, а не доконче тільки з приємности. Погляньте лише на новинки у телебаченні, як там за кожною важливою людиною тягнуться в безкінечність фотоапарати, а за ними руки людей, що їх тримають.

Але тут принаймні є виправдання – журналістичний обов'язок вхопити на плівку кожну людину, що є важлива чи відома, та про яку пишуть та інформують. Але ж за цими „професійними" фотографами іде ціла хмара таких, що фотографують або з приємности, або з моди, або щоб показати себе важливими.

І тут використовується усі відтинки життя, усі сумні та веселі події, щоб їх відтак оглядати в безкінечність у альбомах чи на екрані. Однак, ця „мода" фотографування усіх проявів життя проходить часом звичаєві границі та потреби. Бо скажіть, кому з родини цікаво оглядати світлини померлого члена у труні чи зібраних на кладовищі присутніх? А хто в пізнішому віці буде з приємністю оглядати свої світлини, зроблені в часі дитячого плачу чи поганої поведінки? Приклади такого непотрібного фотографування можна вичисляти тепер в безконечність. І можна ставити запитання, чи потрібні усі такі світлини.

Недавно довелося мені бачити на Службі Божій священика в ризах, який з апаратом в руках робив знімки, стоячи біля престола, як один із служителів. Чи це було добре і потрібне? Може б, спинити якось цю фотоманію, а принаймні не переносити її на молодші покоління?

О-КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

У Миргороді тяжко жити українцям

Пересилаю листа Анатолія Сазанського з Миргороду, який підготував інформації з життя міста і просить надрукувати їх у „Свободі". Якби він написав готовий допис, то було б легше його опублікувати, а він зібрав тільки факти, але редактори тижневика мають хист, щоб описати миргородські події.

Оля Матула,
Вашінгтон

1 вересня у дітей нашого міста закінчився літній відпочинок і вони почали навчання. Поряд з лекціями у школі діти беруть активну участь у просвітницькій діяльності. Осередком такої праці має служити приміщення літературно-видавничої студії „Ганнуся", у якому плянуємо розмістити діяспорну бібліотеку ім. Галини Король. Фундація ім. І. Багряного через Олексія Коновала передала пожертву дочки св. п. Василя Кулика на цю будову. На ці кошти ми замовили будівельні бльоки для стін, двері, устаткування для опалення... Просимо передати нашу подяку за цю пожертву.

Нелегко було отримати місце для будівництва студії. Наш земляк Олексій Воскобійник з Америки порадив придбати землю, на якій його коштом буде зведено будівлю. Виділили нам такий клаптик землі, що на ньому побудувати щось путнє важко. Коли Олексій Воскобійник відвідав нас, то навіть образився за таке ставлення до його жертовної пропозиції. Довелося нам повернутися до задуму поставити маленьку хатину.

Попри ці труднощі ми не припиняємо праці з дітьми. Організували масове відвідання місць поховань дітей – жертв комуністичних репресій. Поховання виявили випадково під час земельних робіт на міському сміттєзвалищі. Тут поховані діти з миргородського сиротинця. Після громадянської війни і в часі масових репресій на вулицях опинилися сотні тисяч безпритульних дітей. Їх збирали з байраків та підвалів до сиротинця, де діти голодували, хворіли, масово вмирали. Їх потайки закопували на березі річки Хорол. Пізніше на місці поховань влаштували сміттєзвалище. Уся документація про сиротинець була знищена. Нам вдалося розшукати в Миргороді К., колишнього службовця НКВД, який в Лубнях був свідком допиту, з застосуванням тортур, Григорія Воскобійника і Бойка, яких слідчий звинувачував у спробі передати в сиротинець харчі дітям „ворогів народу".

Загалом становище в Миргороді дуже кепське: молодь пиячить, влаштовує бійки. Водночас влада замість виховної праці відкриває нічні клюби, пивні бари, інші місця розпусти. Під час візити Президента України В. Ющенка на Сорочинський ярмарок ми мали з ним півгодинну розмову і подали йому петицію з вимогою припинити розбещення молоді і сприяти праці українських шкіл. Президент обіцяв розглянути наші проблеми.

За листом
Анатолія Сазанського,
Миргород

Сталося прикре непорозуміння

Прикро мені писати цього листа, але, мушу. Я посилаю щиро гроші на потреби наших установ чи організацій! На підтримку „Свободи" вислала 50 долярів 3 серпня. Яке було розчарування, коли помістили мене 30 вересня в таблиці пресового фонду під рубрикою 5 долярів.

Лідія Одежинська,
Філядельфія

Ми вибачаємося за прикре непорозуміння, за якого 45 дол. було взято на передплату, а 5 дол. – на прес-фонд „Свободи". Тепер усю суму записано на прес-фонд. Л. Одежинській редакція дякує за щедру пожертву.

30 жовтня: відкриття музею „Скарб віри"

Українська католицька архиєпархія Філядельфії з приємністю повідомляє про відкриття 30 жовтня, о 2-ій год. по полудні музею „Скарб віри". Музей є збірною працею різних парафій, мета його – пояснення віросповідання, особливо українців-католиків. Розташований музей у колишній школі при Катедрі Непорочного Зачаття. Музей включає розділи, які розповідають про плян будівлі церкви, складний символізм і релігійне життя Церкви, а також про ризи, посуд і людей, які покликані нести спасіння вірним.

Відкриття буде включати Молебень, процесію до Освітнього центру імені А. Шептицького, в якому розташований музей, благословення музею та екскурсію залями. Після екскурсії – товариське прийняття. Оганізатори урочистостей – Митрополича архиєпархія Філадельфії на чолі з Митрополитом Стефаном Сорокою та сестри-місіонерки Матері Божої, які є кураторами музею.

За додатковою інформацією просимо звертатися до о. Петра Васло, керівника відділу зв'язків Філядельфійської архиєпархії на тел.: (215) 627-0143, або до музею „Скарб віри" на тел. (215) 627-3389.

о. Петро Васло,
Філядельфія

Продовжуйте будувати новий дім!

Помаранчевий зрив, врешті-решт, вилікував багатовікову недугу України. Безмежно вдячний долі, що послала мене, заробітчанина, спостерігачем від УККА на вибори Президента України. В ніч на 22 листопада держава перетворилася з брудно-сірої в яскраво-помаранчеву. Дух Майдану убив дух рабства і підняв націю на вершину волелюбности, правди і гордого духу. На адресу моєї скромної студії „Заграва" посипалися подяки наших співвітчизників зі США та Канади за фільми „Я іду в президенти" та „Помаранчева революція".

Та ось настав час вересневих буревіїв. Репутація українця підмочилася. Після Помаранчевого тріюмфу нас заповажав світ. Нам, заробітчанам, стало легше знайти працю, піднятися на кілька центів у платні, відчути гідність. В багатьох будувалися пляни про повернення додому. Але... Найболючіше зміни переживають заробітчани. Особливо жінки, у яких невдячна праця, мала платня і велика настальгія. Ці люди, яких, за словами самого Президента, близько семи мільйонів, за роки кучмівського правління змушені були покинули свої домівки, працювали на двох, нерідко й трьох роботах. Цим вони рятують економіку держави, щорічно передаючи в Україну близько 20 мільярдів долярів. Заробітчани хочуть повернутися додому, працювати на свою державу, виховувати дітей. Але змушені й далі нести це рабське ярмо.

Провідники народу, поламайте стріли війни, обніміться, як раніше, з новим диханням та набутим досвідом продовжуйте будувати новий Дім для нашої великої родини.

Петро Ващик,
Клівленд

Листи читачів – суворість прози і злет поезії

В статті „Культурний Захід", яку надіслав до редакції **Іван Івахів** з Денверу, Кольорадо, він висловлює думку, що насправді Захід є некультурний, бо впродовж багатьох років визискував численні колонії, котрі тепер за рівнем культури навіть випередили своїх колишніх володарів. І тепер, пише І. Івахів, допомога Заходу новим державам може обернутися лише спробою створити для себе новий ринок збуту, а не допомогти колись поневоленим народам.

Посольство України в США переслало до „Свободи" звернення Житомирської обласної державної адміністрації, яка тривожиться впливом на здоров'я поліщуків наслідків аварії на Чорнобильській АЕС і закликає світову спільноту допомагати в усуненні шкідливого впливу радіяції.

Сергій Брунь з Києва повідомляє про вересневі збори міської ОУН, на яких обговорено пляни діяльності київських націоналістів на час перед виборами Верховної Ради. На зборах промовляли закордонні гості – Лідія Донерс з Голяндії, Іван Олексин з США, Михайло Савчук з Канади. На зборах порушено питання перепоховання полковника Євгена Коновальця з Голяндії в Україну.

Голова Об'єднання українських націоналістів (державників) **Павло Дорожинський** надіслав з Києва заяву Центрального проводу Об'єднання, у якій викладено позицію ОУН(д) щодо відставки уряду Ю. Тимошенко і підтримано ідею створення Всеукраїнського національно-патріотичного виборчого об'єднання, яке має згуртувати всіх патріотів України.

Богдан Неганів з Трой, Миш., переслав статтю „З американською любов'ю до України" з рівненської газети „Наше слово", у якій розповідається про його різнобічну безкорисливу допомогу Україні, де в Рівному Б. Неганів навчає дітей англійської мови, допомагає музеєві, школі шляхетних українок, чинить інші добрі справи.

Наш постійний дописувач **Володимир Рожко** з Луцька написав про свою книжку „Українське православіє: церковне мистецтво Волині", яку випустить видавництво „Медіа". В. Рожко дякує Ніні Білецькій за фінансову допомогу у виданні книжки „Українське православне книгописання і книгодрукування на Волині" і просить допомогти у виданні нового дослідження. Адреса автора: *вул. Липинського, 1, кв. 19, Луцьк, 43024 Ukraine*. Тижневик „Свобода", який дістає В. Рожко, він передає до державного архіву на зберігання і використання.

Тетяна Ясінська з Вашінґтону переслала статтю журналіста Олександра Вівчарика „Перемога України в Другій світовій війні – це червона повітряна куля", який намагається ще раз розповісти читачам газети „Нова доба" в Україні правду про минулу війну.

Осип Панчишин з Чикаго у двох листах розповідає про виникнення УПА і про повернення о. Григорія Грушки в Україну до 100-річчя цієї події.

Є в редакційній пошті вірші наших читачів. **Ярема Купчнський** з Іст-Бранзвику написав два вірші „Президентові" і „Листопад" В першому з цих творів він, зокрема, пише:

Тож спішіться, Президенте,
не тратьте нагоди
І провадьте Україну
на спокійні води.

Федір Швець з Сакраменто, Каліфорнія, свій вірш „Віра, Надія й Любов" присвячує Надії Бігун, яка багато років працювала в СУА, а тепер вже пішла на відпочинок. Він пише про неї:

Давним давно у древнім Львові
Ви юнкою в ОУН прийшли.
Багато пролилося крові,
Та щастя в боротьбі знайшли.
Не склали рук і за кордоном,
Як союзянкою були,
Бо серцем, тілом і душею
Ви Україною жили...
До вас тепер вернулось знов
Те, чим здавна жили донині,
Надія, Віра і Любов
Принесли волю Україні.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Виставка матеріялів про УПА

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У Головній канцелярії УНСоюзу від 16 жовтня до 12 листопада діє виставка матеріялів, які розповідають про історію створення і бойовий шлях УПА. В кількох залях розгорнуто стенди з архівними фотографіями, на яких зображені провідники УПА, окремі сотні партизанського війська, цілі сім'ї. які взяли участь в боротьбі проти загарбників.

На виставці можна побачити текст Присяги УПА, виданий в листопаді 1944 року, фоторозповідь про підпільну друкарню і уцілілу друкарську машину того часу, плякати художника УПА Ніла Хасевича. На мапі з зазначенням теренів діяльности УПА виставлені макети вояків і бойових машин, а на окремому стенді є світлини, які представляють озброєння загонів. Подано також фоторозповіді про Український Червоний Хрест, партизанську криївку, рейди вояків.

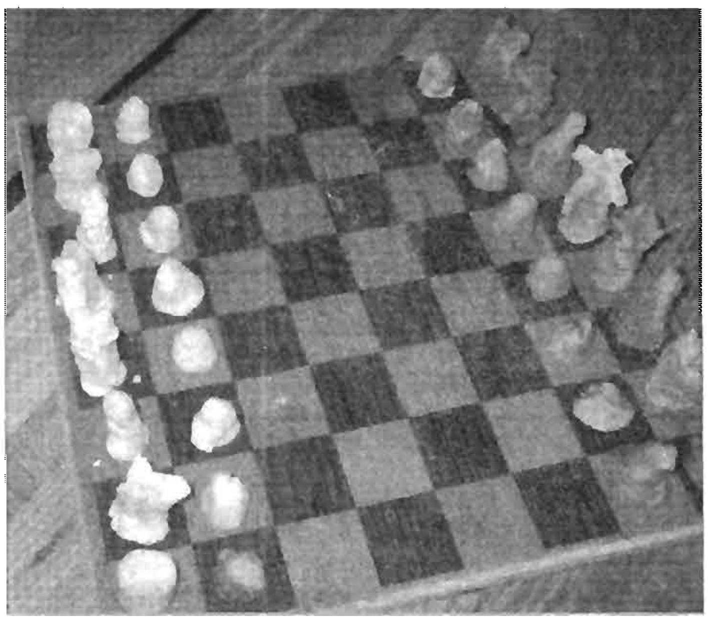
Хвилюючою є фоторозповідь про врятування полонених вояків з Голяндії, яких німці перевозили теренами дій УПА. Окремий стенд світлин розкриває аґентурну працю МГБ в загонах УПА, показує світлини небезпечних аґентів-зрадників.

На виставці є видання про УПА – томи літопису, спомини ветеранів, газетні публікації, пропонуються пам'ятні відзнаки.Виставку спонзорувала Українська народна фундація, а приготували дочки Юліяна Котляра.

Адреса виставки: 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Л. Хм.

У наступному числі „Свободи" буде поданий фоторепортаж з виставки про УПА.

Шахи вояки УПА робили ... з хліба

Дар на створення фільму про Помаранчеву революцію

Президент УНСоюзу Стефан Качарай (зліва) 13 жовтня вручив Даміянові Колодієві чек на тисячу долярів, які Екзекутива УНСоюзу виділила на завершення праці зі створення фільму про Помаранчеву революцію, матеріяли до якого Д. Колодій особисто зняв на Майдані Незалежности в Києві.

Зустрічі Народного депутата України, поета Дмитра Павличка з громадою

Дмитро Павличко в Нюарку

Зустріч з журналістами видань УНСоюзу „Свобода" і „Український Тижневик" (зліва): Л. Хмельковський, П. Часто, Д. Павличко, Р. Гадзевич, І. Яросевич

Зустріч з Д. Павличком в Головній канцелярії УНСоюзу, 14 жовтня

Учасники зустрічі в Нюарку (сидять зліва): Ольга Марин, Світляна Андрушків, Роман Ричок, Дмитро Павличко, Галина Мельничук, Рея Грицак, Любомира Ричок; (стоять зліва): Ростислав Василенко, Олег Колодій, Лідія Крамарчук, Євген Федоренко, Марта Боровик, Наталка Буняк, Петро Буняк.

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Впродовж двох тижнів в США перебував відомий український поет Дмитро Павличко – Герой України, народний депутат, співзасновник Народного руху України, член фракції Української народної партії, який брав участь у 60-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН в складі офіційної делегації України.

Впродовж жовтня відбулись численні зустрічі Д. Павличка з закордонними українцями. В НТШ А він читав свої вірші любителям поезії з Нью-Йорку.

14 жовтня поет відвідав редакції „Свободи" і „Українського тижневика", де відповів на запитання журналістів стосовно сучасної ситуації в Україні. Того ж дня відбулась зустріч Д. Павличка з працівниками Головної канцелярії УНСоюзу, з якими Д. Павличко поділився спогадами про минулі роки, коли тривала боротьба за збереження української мови, підтримку цієї боротьби з боку першого секретаря Центрального комітету Комуністичної партії України Петра Шелеста, котрого за це зняли з посади. Увечорі гість з Києва в залі Церкви Івана Хрестителя в Нюарку мав зустріч з громадою, яку організував Комітет допомоги Україні „Приятелі Руху".

Гостя представив голова комітету Роман Ричок, після чого Д. Павличко читав свої твори і відповідав на запитання присутніх. Пісню „Два кольори" на слова Д. Павличка заспівав для гостя Роман Цимбала. Зворушливою була мить, коли вони разом закінчили цей спів.

Л. Хм.

На зустрічі в Нюарку співає Роман Цимбала

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Наукові керівники Північної Америки зустрілися в НТШ-А

Д-р Сергій Плохій, д-р Марк фон Гаґен, д-р Роман Процик, д-р Орест Попович, д-р Лариса Онишкевич, д-р Григорій Грабович, д-р Мирослава Знаєнко, д-р Альберт Кіпа, Василь Махно, д-р Олекса Біланюк, д-р Тиміш Головінський, д-р Зенон Когут. НТШ, Ню-Йорк.

НЮ- ЙОРК. 1 жовтня 2005 у Науковому Товаристві ім. Шевченка, за ініціятивою його голови д-ра Лариси Онишкевич, відбулася нарада голів наукових установ щодо спільних українознавчих справ та проєктів в Північній Америці. Присутні на нараді представники усіх найважливіших наукових установ, зокрема д-р Лариса Онишкевич та д-р Орест Попович (Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці), д-р Зенон Когут (Канадський Інститут Українознавчих Студій), д-р Сергій Плохій (Центр ім. Петра Яцика, Едмонтон, Альбертський університет), д-р Олекса Біланюк (Українська Вільна Академія Наук), д-р Альберт Кіпа (Український Вільний Університет, УВАН), д-р Роман Процик (Фонд Катедр Українознавства), д-р Мирослава Знаєнко (Американська Асоціяція Україністів), д-р Марк фон Гаґен (Гаріманівський Інститут Колюмбійського університету), д-р Тиміш Головінський (Український Науковий Інститут Гарвардського університету), д-р Григорій Грабович (видавництво „Критика", УНІГУ).

Усі присутні відзначили важливість таких нарад, оскільки існує потреба обміну певним досвідом, інформацією про діяльність, а також плянування деяких спільних майбутніх проєктів.

Представники наукових установ коротко розповіли про свої сучасні проєкти, спільним виявилось, що потрібно розвивати українознавчі студії в Північній Америці, продовжити упорядкування українських архівів та бібліотек, осучаснення електронних сторінок, заснування електронних книжкових проєктів (як, наприклад, електронна Енциклопедія України, яку провадить КІУС), загальна стратегія щодо співпраці з Україною та Европою (що успішно реалізує видавництво „Критика") чи нагальна проблема українізувати комп'ютерні програмні продукти „Microsoft" чи впровадити програмне забезпечення „Linux" (НТШ-А протягом тривалого часу займається цим питанням).

Висловлені пропозиції та обмін думками щодо ролі та місця наукових установ Північної Америки у сучасних умовах виявились вельми плідними для усіх учасників цих нарад, які погодилися, що наступна зустріч відбудеться у березні 2006 року.

Пресова група НТШ-А

Зворушливе святкування

ЧИКАҐО. – Українська католицька церква св. Йосифа 11 вересня була господарем зворушливого святкування 60-ої річниці закінчення Другої світової війни. Кілька сотень осіб з української та американської громад і ветерани Другої світової війни були учасниками.

32-га станиця Українсько-американських ветеранів під проводом полковника Володимира Четербока керувала церемонiялом святкування. Було прочитано проклямацію від Президента Джорджа Буша, лист побажань від губернатора штату Ілиной Рода Блаґоєвіча.

Парох церкви св. Йосифа о. Павло Гайда був ведучим церемонії, відспівання американського і українського гимнів і прочитав уривок молитви капеляна американської морської фльоти Роналда Фаулка, котру він виголосив на кораблі – літаконосцеві „Мізурі" в затоці Токіо 2 вересня 1945 року, під час церемонії капітуляції Японії.

Командир станиці В. Четербок оголосив однохвилинну мовчанку. Шістка морських піхотинців під звуки сурми відтворили історичне підняття американського прапора на острові Іво Джіма. Це був дуже зворушливий момент. А полковник Джеймс О'Рорк поклав квіти в підніжжі того „живого" пам'ятника.

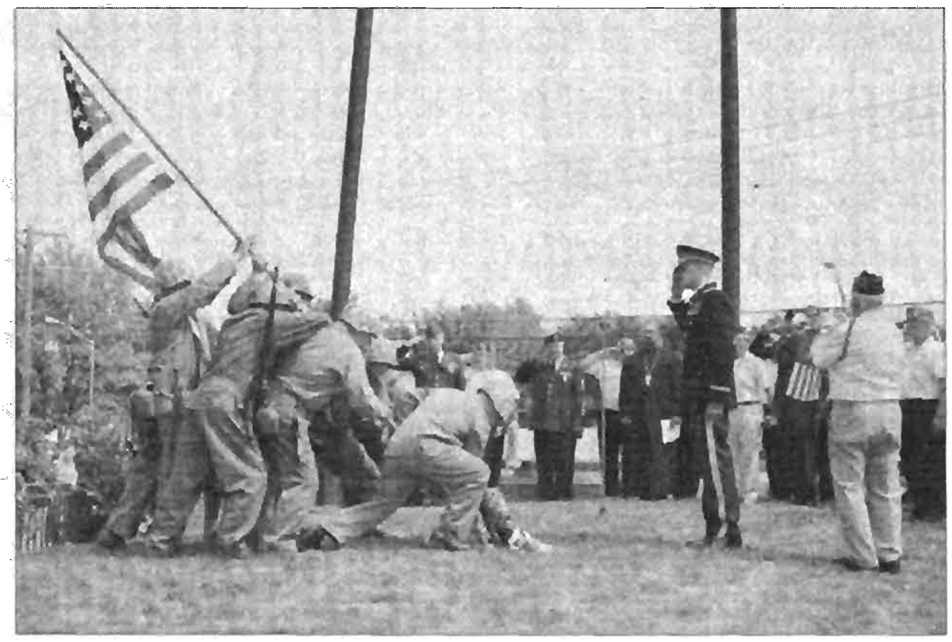
Присутнім ветеранам Другої світової війни вручено пропам'ятні відзнаки.

Після святкової церемонії парафіяни гостили присутніх перекускою, а оркестра грала мелодії з часів Другої світової війни.

Оксана Мельник
Адам Юрків

Українець - ветеран Другої світової війни Михайло Нумеровський отримує пропам'ятну відзнаку

Інсценізація підняття прапору на острові Іво Джіма під час Другої світової війни, справа полковник Дж. О'Рорк віддає почесть, а сурмить Вінс Фарін

Ветерани УАВ зустрілися на Союзівці

Адьютант крайового командира УАВ Володимир Боднар (зліва) і член управи Бернард Кравчук.

КЕРГОНКСОН, Н.Й. – 30 вересня відбулася 58-ма Крайова конвенція Українських американських ветеранів (УАВ) на чарівній оселі УНСоюзу – Союзівці, в Кетскильських горах. Конвенцію відкрила крайовий командир Анна Кравчук. Члени УАВ у ветеранських одностроях виголосили присягу на вірність прапорові США, молитву відмовила капелян Дороті Будакі, адьютант Володимир Боднар провів перелік присутніх колишніх крайових командирів, командирів станиць і членів екзекутиви. Протокол з 57-ої Конвенції, яка відбулася в 2004 році прочитав Михайло Демчук.

Головним промовцем була підполковник американської армії Оксана Ксенос, яка тепер працює адвокатом в США. Вона пояснила закони, які стосуються ветеранських неприбуткових організацій. Присутні задавали їй багато запитань. Оксана Ксенос підкреслила, що в додатку до законів і кодексів федерального уряду є ще стейтові закони, які теж треба знати, і подала приклади добре урегульованих стейтових законів Ню-Йорку, Пенсильванії і Каліфорнії.

Крайовий командир Анна Кравчук подякувала членам екзекутиви УАВ за їхню працю і виголосила звіт з загальних і спеціяльних проєктів. Серед них був реєстраційний проєкт УАВ, за яким під час 51-ої конвенції УАВ в 1998 році почала реєстрацію американських ветеранів українського походження. Мета цього проєкту записати і видати друком список чоловіків і жінок українського походження в США, які гідно служили в американському війську. Звіт з реєстрації за 1998-2003 роки – перший том – був видрукуваний в 2004 році. В книжці поміщено 3,115 імен. Коштує ця книжка 10 дол. Реєстрація продовжується, і з часом вийде другий том списку ветеранів. УАВ закликає ветеранів, їхніх рідних і знайомих допомогти реєструвати ветеранів, щоб наші військовики були вписані в історію збройних сил США, в історію боротьби за свободу і демократію.

А. Кравчук також звітувала з проєкту архівної інформації, яка записана в друкованих виданнях. „Під теперішній час, сказала вона, ми маємо більше, як 5,000 імен, які були записані в 1943-1944 роках в книжечках зі списками, на пам'ятних дошках і стінах слави. Ці списки ми дістали з парафій Ню-Йорку, Нюарку, Н. Дж., Акрон, Огайо, Клівленду, Огайо, Пітсбургу, Па., Рочестеру, Н.Й. У них зібрані імена військовиків, які перебували в активній службі під час Другої світової війни. Цей проєкт продовжується.

Наступний проєкт, про який звітувала А. Кравчук, є проєкт історії ветеранів у Вашінгтоні. Конгресова бібліотека США провадить збірку розповідей з особистих переживань американських ветеранів XX сторіччя. УАВ стали офіційним партнером цього проєкту в червні 2002 року. Цей проєкт також продовжується.

Після звіту А. Кравчук звітували Василь Ліщинецький – про фінанси, Стефан Костецький – генеральний обозний, Мирослав Прийма – суспільна опіка, Николас Скірка – стипендії, голова 57-го Конвенційного комітету, командир 31 станиці в Бостоні Стефан Костецький, референт реєстраційного проєкту і фінансовий крайового комітету будови пам'ятника Анна Кравчук, Гелен Драбик – голова Жіночої допоміжної організації УАВ. Всі звіти референтів були схвалені оплесками. Після них звітували члени екзекутиви УАВ Волтер Михайлів, Володимир Боднар, Михайло Демчук, Дороті Будакі, Василь Лучків, Михайло Вовк, Волтер Деметро.

Голова 58-го конвенційного комітету Матвій Козяк, колишній крайовий командир і співголова комітету будови пам'ятника американським воякам українського походження, сказав, що багато років було висловлене бажання збудувати гідний пам'ятник героям УАВ, щоб вшанувати їхній вклад і їхню жертву для США. 21 жовтня 2004 року відбулася зустріч членів управи УАВ з провідниками церков. Українська Православна Церква в США подарувала землю під пам'ятник на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Консисторія УПЦ в США вислала листи з проханням про допомогу до всіх православних церков і парафій. До комітету будови пам'ятника увійшли заслужені особи: Митрополит Константин (УПЦ в США), Митрополит Стефан (УКЦ), активіст УАВ Стефан Віхар. Архиєпископ УПЦ в США Антоній є активним дорадником комітету.

Співголови комітету – Матей Козяк і о. протопресвітер Франко Естосин (УПЦ), скарбник – Анна Кравчук і її помічниця паніматка Ірена Естосин. Секретар комітету – Володимир Боднар. Оксана Козяк була вибрана новим президентом Крайової жіночої допоміжної організації УАВ, до екзекутиви якої увійшли Гелен Драбик, Ірена Прийма, Джін Елнік, Рсмана Михайлів, Ен Безкоровайна, Елберта Цєпли, Мирослава Бойсюк, Вікторія Максимович.

Дороті Будакі виголосила кінцеву молитву, Анна Кравчук закрила конвенцію.

Увечорі відбувся бенкет і забава (грала оркестра „Львів'яни"). Бенкет відкрив Матвій Козяк, програмою провадив полковник Леонід Кондратюк. Анна Кравчук на бенкеті вручила грамоти активним членам УАВ і ветеранам на відзначення 60-ліття переможного завершення Другої світової війни. Конвенційна книжка була присвячена воїнам США, які тепер ведуть боротьбу проти глобального тероризму у світі.

Божена Ольшанівська

Почався навчальний рік

НЮ-ЙОРК, Н.Й. – В суботу, 10 вересня, осередок СУМ ім. ген.-хор. Тараса Чупринки знову відкрив свої двері на офіційний початок виховної праці у 2005-2006 роках. Після короткої зустрічі з учителями та друзями, учні Школи українознавства при Осередку прибули у вишиванках до церкви св. Юра, де о. Теодозій провів Службу Божу для учнів Шкіл українознавства при „Самопомочі" та Осередку, а опісля отець-парох Бернард тепло привітав дітей.

Школа при Осередку СУМ приймає учнів від трьох років. Їх навчають Богданна Волянська, Марійка Мельник, Ольга Дністряк, Ольга Микулинська, Галина Кулик, Наталя Лопацька, Оксана Боднар, Марія Филипович, Вероніка Плісак, Богдан Филипович, Михайло Козаренко.

По полудні більшість учнів замінила свої вишиванки на сумівський однострій для першого апелю нового виховного року. Головний виховник Микола Грицков'ян роздав юнацтву відзнаки за участь в Злеті при кінці травня, на якому юнацтво з Ню-Йорку здобуло медалю, а також нагороди в конкурсі „Знання". Він вручив присягу Ірині Лагун, яка приїхала з України 10 літ тому, і тепло привітав її в лавах СУМ-у.

Осередок СУМ в Ню-Йорку був заснований в 1949 році. На сходинах юнацтво слухає гутірки з української історії та культури, вивчає сумівські закони, пісні, готується до іспитів на здобуття ступенів та до конкурсів злету навесні. Кілька разів на місяць молодь займається спортом в залі школи св. Юра, має ряд інших розваг.

По полудні того ж дня відбулися збори, на яких вибрано нову управу Осередку. Зборами провадив Богдан Гаргай, голова Крайової управи СУМ. Голова Осередку Степан Качурак вручив присягу ще одній новій подрузі з України – Оксані Бурі. Після звітів управи та привітання голови Організації колишніх політв'язнів Богдана Качора, присутні вибрали нову управу, яку очолив Петро Сабота.

Соня Лехіцька

Учасники конвенції УАВ

Закликаємо до термінової допомоги!

ВИПАНІ, Н. Дж. – 43-річний Павло Баран – чоловік Ніни та батько двох дітей, Андрійка та Софійки, які є мешканцями Сідар Кнолс, Н. Дж., разом з родиною є активними в українській громаді.

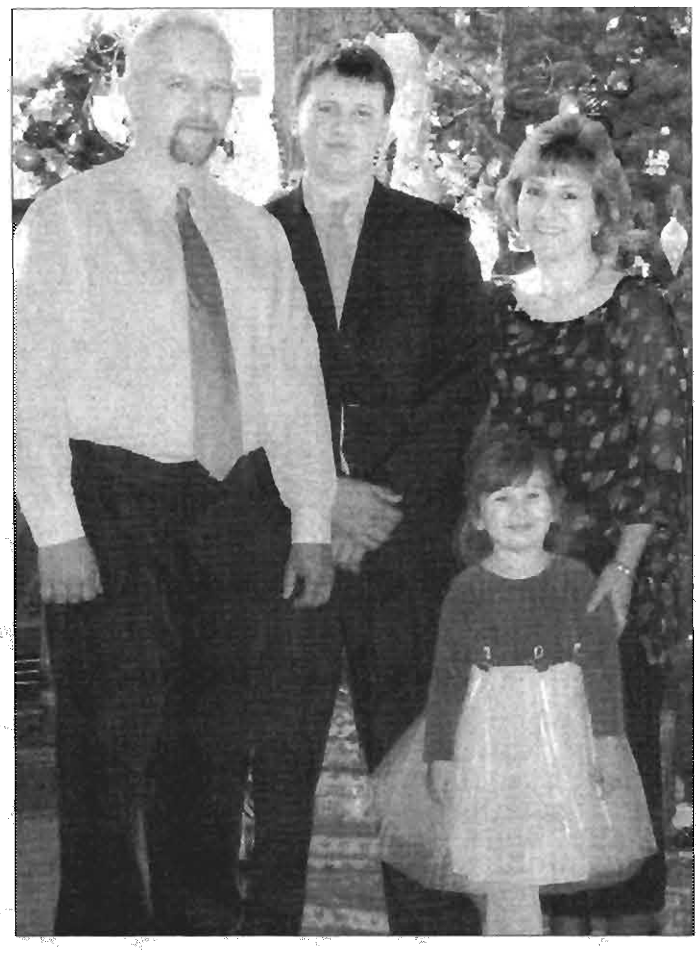
Недавно лікарі встановили страшний діягноз: у Павла – рак крови (лейкемія). Щоб вилікуватися від цієї хвороби, йому потрібна буде пересадка кісткового мозку („bone marrow transplant"). СУМ у Випані, Н. Дж., влаштовує разом з „The Community Blood Services" та „HLA Registry" для допомоги програму перевірки (тестування). Ті особи, які зголосяться на тест, будуть включені у „National Marrow Donor Program Registry of Volunteers." Це добровільні перевірки, щоб лікарі змогли знайти такого донора, який підійшов би Павлові і врятував йому життя. Особа віком 18-60 років, в доброму здоров'ї може стати можливим донором.

Просимо за більшою інформацією звертатися на вебсторінку www.communitybloodservices.org . Кошт за тест (перевірку) є 30 дол. з особи. Щоб зменшити кошт, ми звертаємося до спонзорів організацій та компаній, які зацікавлені допомогти з коштами. Якщо ми знайдемо досить спонзорів, то тест (перевірка) може бути безкоштовним, або за нижчу ціну. Тих, хто бажає допомогти з коштом тесту (перевірки), просимо вислати „Tax deductible contributions" на „HLA Registry": P. O. Box 154, Cedar Knolls, NJ 07927.

Дати та місця тестів: 30 жовтня, неділя, від 9-ої ранку до 2-ої по полудні при церкві св. Миколая: 216 President St., Passaic, NJ, 07055; 6 листопада, від 9-ої ранку до 2-ої по полудні при церкві св. Івана Хрестителя: 80 Rt. 10 East (corner of S. Jefferson Road and Rt. 10 East), Whippany, NJ, 07981

За більшою інформацією просимо зателефонувати до Марійки або Йосифа Шатинських на тел.: (973) 599-9381. Дякуємо всім тим, хто допоможе Павлові та іншим людям. Нехай Бог з Вами завжди буде!

Марійка Шатинська

Павло Баран з родиною

Відзначили 60-ліття УДК

ФРАНКОПОЛЕ, Бельгія. – В неділю, 2 жовтня, на оселі Франкополе відбулося святкування 60-ліття Українського допомогового комітету (УДК), що був створений в червні 1945 року для захисту українців від репатріяції до СССР. Першими засновниками УДК були Микола Граб, Карло Мулькевич, Микола Демчук, Борис Косий і о. д-р Максим Германюк, пізніший Митрополит українців Канади.

Збори відкрив заступник голови УДК Михайло Хома, який привітав представників Посольства України в особах радника Віталія і Галини Матійчуків, гостей з Німеччини, Франції, Голяндії та мистецьку групу „Збруч" з Тернополя. На святкування прибули ветерани УДК, а також особи з молодших поколінь. З привітами виступили від ОУБ – Тереса Хома-Проць, від КУ СУМ – голова Андрій Хома, Українського культурно-відпочинкового Центру – Марійка Карпа. Письмові привіти надійшли від Архиєпископа УАПЦ в діяспорі Іоана Дерев'янки, від СКУ за підписом Аскольда Лозинського і Віктора Педенка, від університету „Львівський ставропігіон" за підписом президента Олега Романова і в.о. ректора Ярослава Кміта, з Франції, Тунісу, Естонії. З доповіддю виступив радник Посольства України в Бельгії Віталій Матійчук.

Головну доповідь виголосив голова УДК Омелян Коваль. Привіти і доповіді перепліталися мистецькими виступами музично-вокального і хореографічного ансамблю „Збруч" з Тернополя під організаційним управлінням Василя Ірмійчука та мистецьким керівництвом Володимира Каськова. На закінчення М. Хома провів вручив квіти виконавцям, а для УДК ансамбль заспівав „Многая літа". Всі учасники зборів разом з хором заспівали „Ще не вмерла Україна".

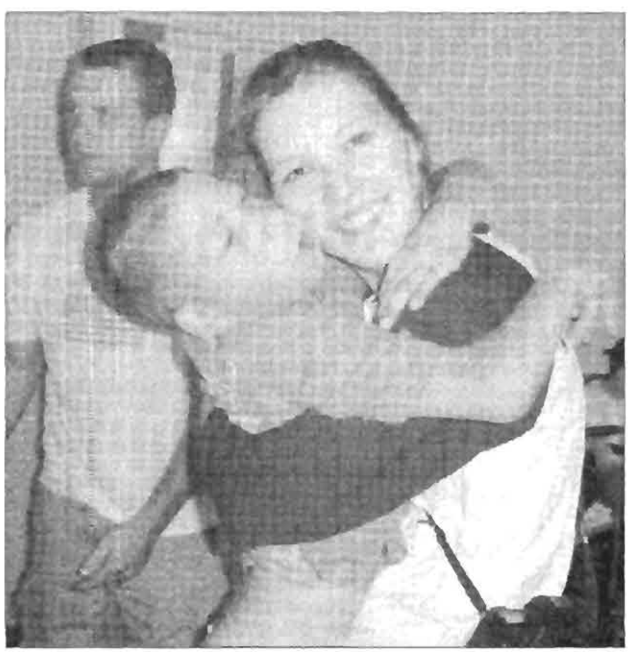
Омелян Коваль

Місійна подорож посланців УПЦ в США до України

Місійна група студентів від УПЦ в США

26 серпня учасники місійної подорожі УПЦ в США до сиротинців повернулись до своїх домівок після двотижневого перебування в Україні. Дев'ять молодих людей в двох сиротинцях працювали, бавилися з сирітками, допомагали їх опікунам з щоденними обов'язками та придивлялися до життя і потреб сиріт в Україні.

Лариса Чайковська має нового друга.

Джаред Бурґан з гітарою серед дітей.

П'ять років тому УПЦерква в США у співдії з Фондом допомоги дітям Чорнобиля (ФДДЧ) взяла під свою опіку два сиротинці в Україні, що були в особливо поганому стані, в яких перебували діти з фізичними і ментальними вадами. Один – у Знам'янці, Кіровоградської области, а другий у Залуччі, Івано-Франківської области. Ці сиротинці знаходяться далеко від Чорнобиля, але наслідки аварії рознеслися по всіх закутках України, коли 650 тисяч осіб з усієї країни допомагали в 1986 р. в очищенні. За даними міністерства здоров'я України, від 1986-го до 1994 року ракові пухлини у дітей зросли втроє.

Надія Матківська, співзасновник ФДДЧ, разом з Архиєпископом Антонієм мала зустріч з учасниками подорожі перед їх відбуттям в Україну.

Організаторами подорожі були відділи консисторії УПЦ, які очолюють Наталка Капелюх та о. дияк. д-р Ігор Махлай. Вони були провідними учасниками першої місійної подорожі, спонзорованої Церквою три роки тому. Учасниками цьогорічної подорожі були Лариса і Таня Чайковські з Чикаґо, Джаред Бурґан з Кліфтону, Н.Дж., Катерина Головчак, Ганс Гарасимчук і Михайло Наконечний з Парми, Катерина Косів з Ню-Йорку, Джейсон і Ерік Сенедаки з Янгставну, Ірина Махлай, світський опікун, та о. Даниїл (Зелінський), духовний опікун.

Перед від'їздом Архиєпископ Антоній відправив у каплиці Молебень. Він запевнив нас, що те, що ми переживемо в сиротинцях, назавжди змінить наше життя. Його слова виявилися пророчими. У Знам'янці живе 120 дітей, майже всі з яких мають поважні фізичні недуги. Тут члени місійного гуртка допомагали у фізичній терапії, влаштовували дітям різні розваги, пестили і пригортали їх, скільки було можливо. Вони також розмалювали стіни ігрової кімнати, взявши за тему казку Діснея „Під морем". У Залуччі, що став „домом" для 140 дітей, вся ця діяльність повторювалася. За пожертви вірних УПЦ в США тут уже покладено новий дах, поборолено нові лазнички з декількома душами і умивальниками в кожній, придбано пральну машину та нові ліжка, матраци та постіль.

На закінчення відвідин, в кожному сиротинці було особливе Богослуження за уздоровлення, під час якого діти, що спроможні були бути присутніми, отримали від о. Даниїла єлеопомазання. Потім о. Даниїл відвідав кімнати з дітьми, що неспроможні були бути на молитві, а решта гуртка спілкувався з дітьми і їхніми опікунами-працівниками сиротинця. Одна з учасників місії, Таня Чайковська пригадує: „Після відправи кожна дитина отримала іконку Діви Марії. Всім дітям ці подарунки подобалися, і багато з них цілували іконки, а ще більше простягали їх нам, щоб також цілувати. Я сиділа з Уляною, надзвичайно здібною дівчинкою, яка навчилася писати і малювати, тримаючи олівець чи пензель в зубах, і з Василем, тихим, терпеливим хлоп'ям, який майже не володіє своїми ногами. На руках я тримала Аліну, дуже мале дівча з синдромом Давна. Уляна звернулась до мене і попросила прочитати, що написано на звороті іконки. До цього часу я, правду сказати, не звертала на це уваги. Однак там, українською мовою, були написані Блаженства. Я почала читати їх дітям, але під кінець розплакалася, зрозумівши, що ці діти справді є блаженними. Вони убогі, тихі, сумують і задовольняють всі вимоги блаженства. Мої сльози перетворилися в сльози радости, коли я усвідомила, що хоч на землі їхнє життя потьмарене колосальними недомаганнями, але „велика нагорода буде їм на небесах".

Перебуваючи в Залуччі, члени місії відвідали недалекий Косів, де відбувався відомий етнографічний ярмарок. Після відвідин сиротинців, члени місійного гуртка відвідали Львів, а повернувшись до Києва, відвідали Києво-Печерську Лавру, Святу Софію та Золотоверхий Свято-Михайлівський собор.

УПЦ в США і ФДДЧ відіграли надзвичайно важливу ролю в житті цих неповносправних сиріт. Відвідини і праця місійного гуртка підкреслила зобов'язання, зроблені Церквою щодо цих двох установ. Праця Церкви мусить продовжуватися в цьому напрямку, бо Господь закликав нас любити й найменших з Його дітей.

Відділ зовнішніх взаємин УПЦ в США

Допомога у відбудові духовної семінарії

НЮ-ЙОРК. – Волинська духовна семінарія УПЦ Київського патріярхату в Луцьку переживає велику кризу за її участь в Помаранчевій революції. Вночі 29-30 березня злочинники підпалили будинок гуртожитку і викладової залі. Семінаристи не мають місця для проживання.

Дирекція Української національної федеральної кооперативи на черговому засіданні в серпні ухвалила допомогти відбудові семінарії.

Допомога в сумі 5000 долярів була передана в Києві 24 серпня Патріярхові Київському і всієї Руси-України Філаретові.

Делеґація кооперативи (зліва): Володимир Могучий – член контрольної комісії, Віктор Бабанський – заступник президента, Валентин Поливко – президент, Патріярх Філарет, Всеволод Саленко – член дирекції, Юрко Федорів – голова контрольної комісії.

Віктор Бабанський

„Золота булава“ - пластовий табір

ТОРОНТО. – Для пластунів слова „літо“ і „табір“ значать майже те саме. Прийшов кінець літа 2005 року, залишилося багато переживань, споминів і фотографій з таборів окружних і спеціялізованих в Америці чи курінних та мандрівних в Канаді. Але є один табір, унікальний своєю програмою і тим, що він притягає пластунів з цілої Північної Америки. Це міжкрайовий табір „Золота Булава“, який відбувається що два роки, і цього року – від 30 червня до 9 липня на оселі Скавтів Канади - „Camp Samac“ - недалеко від Торонто. На таборі були учасники з 14 різних міст - станиць Канади й США, (разом 81 учасник - 41 хлопець і 40 дівчат, 45 – з США і 36 – з Канади). Окрім того, працювало 11 виховників, 5 інструкторів і два інтенданти - всі під проводом комендантів Льоня Терпляка і Христі Колос. Окремо запрошеним на табір був пластун Юрій Пацевко зі Львова, який кілька тижнів пізніше мав проводити табір „Золота Булава“ в Україні.

Табір „Золота Булава“ існує в Канаді від 1972 року (в Україні – від 1993), а основоположниками його були сеньйори Орест і Таня Джулинські з Торонто. В останніх роки за проведення табору відповідав Андрій Мончак (з Отави) і пластовий курінь „Вовкулаки“, але цього року табір знову опинився на плечах його основоположника Ореста Джулинського.

На табір приймається юнацтво віку 14 до 16 років. Кандидат мусить мати рекомендацію свого виховника і успішно виконати подані завдання перед табором. Між юнацтвом табір має репутацію „тяжкого“, що в їхній мові значить: кожен мусить все сам робити. Але зголошень на табір не бракує і тому, що число учасників обмежене, часами буває, що не всі зголошені прийняті.

Учасники табору розділені на гуртки (по 6-7 членів), які самі готують їсти, плянують та виконують програмові заняття - теренові ігри, пластові та спортові змаги, прогулянки, дебати чи ватри. Традицією табору є ватра на „Івана Купала“, перед якою хлопці запрошують дівчат на вечерю з належними ритуалами і церемоніями.

Гуртки складаються з учасників з різних міст. Про це писала юначка до одноднівки: „Я не сподівалася, що буду приділена до групи шістьох дівчат, з яких я нікого не знала. Але після спільних занять я стала менш соромливою і більше упевненою в собі. Я також навчилася, як ділитися працею і співпрацювати з іншими. Вкінці, я задоволена, що була відокремлена від своїх товаришок, з якими приїхала. Я зустріла нових друзів, стала кращою провідницею і пластункою і гарно провела час“.

Чим унікальна програма табору „Золотої Булави“? Кожне заняття спрямоване на те, щоб таборовики могли брати активну участь у його плянуванні і виконанні. Головною метою табору є допомогти юнацтву виробляти самопевність, розбудити ініціятиву і пізнати та розвинути свої провідницькі вмілості. Символ провідництва – це золота булава, яку черговий чи чергова дня передає наступному під час ранкової молитви. На цю булаву юнацтво чіпляє кольорові стрічки, заслужені за пластову поставу, сумлінність, ініціятиву, життєрадісність, добре діло та провідництво.

Оксана Закидальська
Фото: Лесик Колос, Арі Сілецька, Назар Грущак

Юрій Пацевко зі Львова

Теренова гра - шнуром через річку

Чіпляють стрічки на золоту булаву (зліва - Ілля Микитин, Олесь Нагірний, Ерік Андерсон)

Гурток збудував стіл

Учасники і булава табору „Золота Булава- 2005“

Відзначили 14-ту річницю Незалежности України

НОРТ ПОРТ, Фла.

Помаранчеве проміння сонця радісно купалося в теплих хвилях Мексиканської затоки 24 серпня, коли українці південно-західньої Фльориди, об'єднавшись під керівництвом місцевого громадського комітету, радісно і урочисто відзначили дорогу дату – 24 серпня.

Святкування розпочалось спільним Молебнем за Україну. Отці-мітрати М. Борисенко, В. Волощук, І. Фатенко, С. Ковалишин при співучасті понад 200 присутніх молились за оновлену державу, за новообраного Презедента.

Програма продовжувалась в залі Релігійно-культурного осередку ім. св. Андрія. Голова громадського комітету інж. Омелян Граб представив гостей: представників Збройних сил України – генерал-майора Петра Гаращука, полковника Михайла Лясіка та полковника американської повітряної фльоти Романа Сенчака з дружиною, місцевих письменників Ганну Черінь, Миколу Щербака, пастора української баптистської церкви Михайла Якубовича з дружиною Аллою, єпископа церкви п'ятдесятників Миколу Мельника.

Ведучою програми була Галина Король. Акт проголошення Незалежности України прочитав Мирон Наваринський. Проклямацію Українського дня – Ненсі Возний, член українського-американського клюбу.

Привіт від військовиків України виголосив П. Гаращук. Ганна Черінь вже чотирнадцятий раз вітала вільну Україну своїм 14-им віршем. Доповідь присутні почули з вуст пастора Михайла Якубовича.

Наша нова „зірочка" Кароліна Борисенко, маючи лише 14 років, чудово виконала пісні „Місяць на небі" та „Ой, ти, дівчино заручена". Мішаний хор української громади під керівництвом Люби Добровольської-Інграм, професійного диригента хорової музики, виконав „Молитву" з опери „Запорожець за Дунаєм" (сольо Уляна Стадник); „Карпатські січовики" (сольо д-р Володимир Король); „Ти прекрасна..." з опери „Набуко" Верді (українські слова С. Комірного). Акомпаніятор – Орест Лазор.

Гимн „Боже Великий..." з уст майже 300 осіб був завершенням програми.

Галина Король

Наймолодші учасники свята в Атланті

АТЛАНТА, Джордж.

Святкування 14-ої річниці Незалежности України стало покликанням Відділу УККА Атланти, Джорджія. Найбільше до свята спричинилися Галина Тарафанюк, що була координатором всієї програми та її ведучою, Роман Сало, який керував концертною частиною та забавою, і Ліза Болтин, котра вміло організувала частування. Людей зібралося немало. Після внесення прапорів та виконання гимнів прозвучала коротка доповідь голови Відділу УККА д-р Уляни Боднар. Вона також повідомила про підписання Деклярації про Незалежність України у кінці липня у губернатора штату Соні Пердю.

Була вдалою концертна програма, складена з пісень і віршів, та найбільший успіх мали гопак у виконанні дітей, їхній спів та читання невеликих поетичних строф. Всі залишилися задоволеними від побаченого та почутого.

Галина Середюк

Відбувся 27-ий з'їзд ООЧСУ

Михайло Козюпа

ІСТ ГАНОВЕР, Н. Дж. – В неділю, 2 жовтня, Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) провела свій щотрирічний з'їзд в готелі „Рамада Ін" в Іст Гановері, Ню Джерзі, місці одного з найбільших скупчень етнічних українців в США.

На з'їзді новим президентом організації було одноголосно обрано Михайла Козюпу, мешканця Сідар Нолз, Ню Джерзі. Віце-президентами з'їзд обрав Івана Буртика, Зенона Гальковича, д-ра Богдана Чипака, фінансовим директором – Анну Керду, генеральним секретарем – Осипа Рожку. Ще 17 членів були обрані до управи як представники реґіонів США – Конектикату, Фльориди, Меріленду, Мишиґену, Ню-Джерзі, Ню-Йорку, Огайо, Пенсильванії та інших стейтів.

Як одну з провідних організацій української спільноти протягом вже 59 років, ООЧСУ заснував у Нюарку (Ню-Джерзі) в 1946 році Євген Ляхович, інженер за фахом і український патріот за покликанням. ООЧСУ діяв як голос Українського визвольного руху, що боровся проти нацистської та совєтської аґресій. Українська Повстанська Армія вела цю війну на два фронти і продовжувала опиратись совєтській окупації аж до 1952 року, коли борці за українську незалежність мусили піти в підпілля.

„Сьогодні ООЧСУ об'єднує українців і американців, чоловіків та жінок, які поважають і підтримують принципи суверенітету і незалежности Української держави", – сказав М. Козюпа у вітальній промові. Американці українського походження поєдналися з післявоєнною українською еміґрацією та взяли на себе відповідальність за захист чотирьох свобод для України, зформульованих Президентом Рузвельтом. Це свобода слова, свобода совісти, свобода від страху та свобода від злиднів. Національний Архів у Вашінґтоні зберігає копію промови Президента Рузвельта про „Чотирьох свободи" поряд з Декларацією Незалежности та Білем про Права.

М. Козюпа підкреслив історичну повторюваність, яка проявилась в тому, що „Помаранчева революція продовжила захист цих свобод на Майдані Незалежности в Києві протягом президентських виборів 2004 року". М Козюпа сказав: „Є багато українців у США, з різних хвиль еміґрації, які поєднали свої зусилля протягом останнього року для захисту демократії в Україні".

Звертаючись до нових поколінь українських американців, як і до нових українських еміґрантів, новий голова ООЧСУ М. Козюпа підкреслив: „Сьогодні нашою метою є простягнути відкриту руку до всіх українців, нових та старих еміґрантів, до всіх, хто має українське коріння, щоб поінформувати їх і нагадати про спільну боротьбу США та України для захисту цих чотирьох свобод, про тривалі українські намагання приєднатись до родини демократичних держав світу ...Ми повинні працювати разом з усіма українськими організаціями, які мають спільну мету і намагання, бо 'разом нас багато – нас не подолати!' ".

М. Козюпа пройшов довгий і успішний шлях, працюючи в українській громаді. Тепер він керує відділенням Української Американської Федеральної кредитної спілки „Самопоміч" в Парсипані, Ню-Джерзі, філії „Самопомочі" в Чикаго, Ілинойс, він також є віце-президентом Стейтової Ради Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) в Ню-Джерсі, президентом відділу УККА в Моріс Кавнті, Ню-Джерзі, членом управи Спілки Української Молоді (осередок у Випані, Ню-Джерзі), членом Будівельного комітету, що споруджує новий Українсько-Американський Культурний Центр у Випані, Ню-Джерзі, та головою 1-го Відділу ООЧСУ в Нюарку, Ню-Джерзі.

М. Козюпа має 54 роки, він щасливо одружений і є батьком двох чудових дітей.

Пресова референтура ООЧСУ

19 листопада: соборна Панахида

НЮ-ЙОРК. – В суботу, 19 листопада, у катедрі Св. Патрика відбудеться щорічне відзначення українського Голодомору, організоване УККА, що вже стало традицією. Воно розпочнеться о 2-ій год. по полудні і включатиме соборну Панахиду, яку відслужать ієрархи Українських Церков США. Головними співслужителями будуть Єпископ Василь Лостен (УКЦ) та Архиєпископ Антоній (УПЦ в США), співатиме відомий хор „Думка" з Ню-Йорку.

Опісля релігійної частини до учасників промовлять представники урядів України і США, провідники міжнародних організацій. Серед запрошених промовців є Кофі Анан – Генеральний секретар ООН, Джордж Патакі – губернатор штату Ню-Йорк, сенатори Гілларі Родем-Клітон і Чарлз Шумер, Майкл Блумберґ – посадник Ню-Йорку. Запрошуємо всю українську громаду метрополії Ню-Йорку взяти участь у відзначенні 72-ої річниці українського Голодомору.

УККА

Осідок УГКЦ в Києві: погляд на новину зі сторони

30 вересня газета „Нови Дзєннік", що видається польською мовою в Ню-Йорку, подала статтю Анджея Фещина „Уніяти повернулися до Києва", яку вміщуємо, з дозволу редакції, у перекладі з польської мови.

Росіяни двічі ліквідовували Українську Греко-Католицьку церкву. Першого разу – на терені тодішньої Російської імперії в 1839 році, ніби за підтримку, яку українці надали польському повстанню проти царату. Вдруге – у 1946 році...

Тепер, через 166 років після рішення царя Миколи I, садиба греко-католиків повернулася до Києва. Усе ще потужна в Україні, Російська Православна Церква, попри погрози не змогла організувати акцію протесту. Вже принаймні три роки було відомо про намір перенесення осідку УГКЦ до столиці зі Львова. Тоді на лівому „робітничому" березі Дніпра було вмуровано кутовий камінь майбутньої катедри. Тепер будова вже закінчується і височить точно навпроти Києво-Печерської Лаври – символу присутности РПЦ в незалежній Україні. Їх розділяє лише Дніпро. Представники РПЦ застерігають, що це зашкодить діялогові між православними і католиками.

Найбільшою мрією українських греко-католиків є створення Патріярхату УГКЦ. Це рішення перебуває в компетенції Ватикану. Іван Павло II був близький до вирішення цієї проблеми, попри шалений спротив Патріярха в Москві.

Досі Православні Церкви відкидали можливість такого рішення, попереджуючи, що воно приведе до „смерти" католицько-православного діялогу (це слова почесного предстоятеля світового православ'я Варфоломея I). Минулої весни Іван Павло II сказав греко-католикам: „Поділяю ваші прагнення до досягнення повної церковно-юридичної форми, які мають обґрунтування в канонічній і соборній дисципліні. Поділяю їх в молитві, а також в терпінні чекаючи на день, встановлений Богом, коли я, як наступник апостола Петра, зможу підтвердити дозрілий плід розвитку вашої Церкви".

Ватикан має сумніви не тільки тому, що таке рішення загострить взаємини з православ'ям. Римська курія остерігається, що греко-католики зможуть відійти від єдности з Ватиканом. Але ніщо не вказує на обґрунтованість таких застережень.

Росіяни двічі ліквідовували УГКЦ, і кожного разу вона ставала сильнішою. Після указу Миколи I церква збереглася в Галичині. У 1946 році її знову „совєти" об'єднали з РПЦ. Але греко-католики пішли в підпілля і. попри шалені репресії, виявилися незнищенними для каральної машини. В часи Ґорбачова вони провели тривале пікетування і молитву в центрі Москви, а в 1989 році організували у Львові стотисячну демонстрацію і звернули на себе увагу світу. Так вони леґалізувалися ще до розпаду СССР.

Греко-католики стверджують, що унія з Ватиканом в 1596 році була лише поверненням до стану від 988 року, коли про поділ церков ніхто і не думав. Але у 1588-89 роках предстоятель світового православ'я Патріярх Єремія зазнав переслідувань у Москві і рік перебував в домашньому арешті, аж доки не погодився на створення Московського патріярхату. Це тоді засвідчило слабкість Констатинополя перед Москвою і заохотило українське православ'я до унії з Ватиканом. Може, тому росіяни так не люблять греко-католиків, що вони нагадують їм про підступність Москви при створенні патріярхату?

У січні 2005 р. родина

ІРИНИ ЗЕЛЕНОЇ

з Віндзор, Онтаріо,
відсвяткували її

90-ті уродини.

Ірина народилася 2 лютого 1915 р. в селі Монастирці на Стрийщині в Галичині, найстарша донька о. Юрія і Євгенії Боднар. Ірина, вдова по Ростиславові Зеленім, проживає у Віндзорі від 1948 р. Має троє дітей, четверо внуків і двох правнуків. Від початку свого життя в Канаді включилася в суспільну працю. 30 років працювала в Комітеті Українців Канади (КУК) як секретарка і була довший час головою Організації Українок Канади (ОУК).

Для вшанування дорогої ювілятки з'їхалася до Віндзору родина з Каліфорнії, Ню-Йорку, Норт Каролайни, Мишиґену і різних місцевостей в Онтаріо. Зібрано даток на Києво-Могилянську Академію в сумі 520 кан. і 400 ам. долярів, даток понад 200 кан. дол. на ОУК у Віндзорі і даток в сумі 100 дол. для тих, що потерпіли через цунамі в полудневій Азії.

Ірина разом з дітьми, які зорганізували це свято, складають найсердечнішу подяку рідним і приятелям за щирі побажання, квіти і пожертви.

Анна і Дейвід Санфорд
Юрій і Ніна Зелені
Дарія Зелена

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

вересень 2005 р.

100	дол.	Дейчаківський Юрій	Норт Потомак, Мд.
		Муляк А.	Лос Анджелес, Каліф.
		Випускники Зальцбурзької гімназії	Кергонксон, Н.Й.
		Сохан Неоніля	Моріставн, Н.Дж.
		Сосенко Юрій	Овк Брук, Ілл.
75		Пугач Ігор	Мекунджі, Па.
55		Хомяк Ростислав	Вашінґтон, Д. С.
		Геврик Степанія	Едмонтон, Алб. Канада
		Качарай Анна	Ню-Йорк, Н.Й.
		Мусій Юрій	Етобіко, Онт. Канада
50		Болонка Василь	Бутвин, Па.
		Крупська Наталія	Денвер, Кольо.
		Левицький Юрій	Філядельфія, Па.
45		Дацків Анна	Філядельфія, Па.
		Крупська Наталія	Денвер, Кольо.
35		Красовський Микола	Порт Шарлот, Фла.
30		Кларк Зірка	Блумфілд Гілс, Миш.
		Федуняк Василь	Голисвуд, Н.Й.
		Стефанів Борис	Едмонтон, Алб. Канада
25		Артимів Модест	Філядельфія, Па.
		Бігун Андрій	Сілверспрінґ, Мд.
		Феленчак Степан	Ню Берн, Н. Кар.
		Мицьо Беатріс	Гамільтон, Онт. Канада
		Павлюк Микола	Гантсвил, Алаб.
		Почтар Людмила	Скач Плейнс, Н. Дж.
		Ракуші Ірина і Микола	Маямі Біч, Фла.
		Слободинський Михайло	Периш, Фла.
20		Андрус Ірина	Флашінґ, Н.Й.
		Балабан Ярослав	Флашінґ, Н.Й.
		Колінко Оксана	Філядельфія, Па.
		Мірецький Ігор	Торонто, Онт. Канада
15		Беца Павло	Лорейн, Огайо
		Беца Павло	Лорейн, Огайо
		Дутко Юліян	Асторія, Н.Й.
		Котиси Ліліяна і Богдан	Кендол Парк, Н.Дж.
		Кулинич Євген	Вілас, Н.Дж.
		Логан Юрій	Літл Фолс, Н. Дж.
		Мотика Володимир	Норт Порт, Фла.
		Олиник Степан	Вашінґтон, Д.С.
		Пастернак Юрій	Норт Порт, Фла.
		Петрик Федор	Левітавн, Па.
		Плакида Надія	Раритан, Н. Дж.
		Пушкидра Б.	Флорал Парк, Н.Й.
		Самійленко Іван	Гантинґтон, Н.Й.
		Тислюк-Дергак Марта	В. Гартфорд, Кон.
		Волошини Марія і Григорій	Форест Гілс, Н.Й.
		Вовк Степан	Торонто, Онт. Канада
		Зозуля Володимир	Рослиндейл, Мас.
10		Бояр Анна	Апердейл Рівер, Н.Дж.
		Брикович Л.	Монреал, Квеб. Канада
		Бучинська Катерина	Савт Порт, Н. Кар.
		Бурбело Ґ.	Вестерлі, Р. Айленд
		Бурдин Лев	Мідл Віллedж, Н.Й.
		Дяків Лідія	Лівонія, Миш.
		Галич Віталій	Бенсон, Аріз.
		Гуцуляк Александра	Балтимор, Мд.
		Кіцак Володимир	Парсипані, Н.Дж.
		Ладанай Степан	Ґлен Спей, Н.Й.
		Лоян Валентин	Честер, Па.
		Луцк Ольга	Такома Парк, Мд.
		Лушняки Ольга і Микола	Чикаґо, Іл.
		Масник Юлія	Ветерсфілд, Кон.
		Осудар Дмитро	Гомвуд, Іл.
		Перейма Ореста	Бафало, Н.Й.
		Рудик Михайло	Лонґ Айленд Ситі, Н.Й.
		Рузон Андрій	Ленґгорн, Па.
		Сенишин Марія	Денвіл, Н.Дж.
		Стельмах Теодор	Лос Анджелес, Каліф.
		Стеткевич Ярослав	Ворен, Миш.
		Тершаковець Андрій	Ню-Йорк, Н.Й.
5		Бартков Петро	Норт Порт, Фла.
		Беш Іван	Йонґтавн, Аріз.
		Білан Василь	Рочестер, Н.Й.
		Бурачинський Богдан	Флорам Парк, Н.Дж.
		Чировська Іванна	Темпе, Аріз.
		Чарторийський Святослав	Бруклин, Н. Й.
		Дякун Микола	Лівонія, Миш.
		Добровольська Лідія	Брайтон, Миш.
		Гальчук Микола	Парма, Огайо
		Гаманюк Юрій	Філядельфія Па.
		Гаврилюк Наталія	Понд Еді, Н.Й.
		Яремчук Юрій	Істон, Па.
		Клименко Григорій	Клифтон, Н. Дж.
		Копельзів Василь	Коламбус, Огайо
		Лабінський Павло	Чері Гіл, Н.Дж.
		Мазурок Надія	Едмонтон, Алб. Канада
		Неілко Марія	Спрінґ Глен, Н.Й.
		Оберишин Ярослав	Джамайка, Н.Й.
		Оріховська Дарія	Вестгемптон, Н. Дж.
		Паращук Михайло	Колчестер, Кон.
		Петришин Михайло	Періс, Каліф.
		Семущак Степанія	Вудсайд, Н.Й.
		Шашкевич С.	Торенс, Каліф.
		Скрип Віра	Фт. Лодердейл, Фла.
		Старущак Френцис	Велент, Онт. Канада
		Степаненко Галина	Сан Гозе, Каліф.
		Уздеуйчук Володимир	Йонкерс, Н.Й.
		Вольчанський Михайло	Палм Гарбор, Фла.
		Разом	**2,055 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети

УКРАЇНА І СВІТ

Студентам з села Желдець вручено стипендії

Богдана Палас

ЖЕЛДЕЦЬ, Львівської області. - 18 вересня 25 студентів та учнів села одержали стипендії на вищі студії в розмірі 225 дол. з Фонду родини Маринюків, яким управляє Фундація „Україна-США". Разом з ними студентка Львівського університету Мирослава Забава з села Воля Жовтанецька одержала подібну стипендію від родини Кунів.

Стипендійний Фонд родини Маринюків був створений в грудні 2001 року. Він постійно зростав через додаткові пожертви, так що сьогодні в ньому близько 100 тис. дол. Стипендії виділяються з прибутків, що протягом року нараховуються фондові, загальна сума яких цього року дійшла до 6 тис. дол.

У призначений час стипендіяти разом з батьками зібрались у церкві села Желдець, де відправилася Служба Божа за здоров'я родини Маринюків - Андрія, Люби, Яреми, Юрія, та Кунів - Андрія та Івана, після чого всі зфотографувалися на пам'ять. Батьки і стипендіяти прийшли до школи, де на них чекали представник Фундації „Україна-США" з Вашінгтону Марко Сербинський разом з Галею Бондарук і Орисею Госинець з фундаційного бюра у Львові.

Із вступним словом виступила директор школи Ганна Пайтра, яка сказала, що вручення стипендій від родини Маринюків стало традицією школи. Це вже четвертий рік конкретної допомоги на навчання і придбання підручників для дітей села. Вона наказала стипендіятам працювати якнайкраще і пам'ятати настанови Андрія і Люби Маринюків. „Вони здобули те, що можуть дати нині нам своєю нелегкою працею. Їх за кордоном ніхто не зустрічав з обіймами, але вони утвердились і тепер допомагають нашим дітям", - сказала Г. Пайтра. Про родину Кунів вона сказала: „Мій виступ був би не повний, якби я не склала подяки родині Андрія Куня, а особливо його синові Івану, нашому землякові з села Воля Жовтанецька (Іван Кунь є віцепрезидентом Фундації „Україна-США"). Стільці, на яких сидять стипендіяти, є подарунком для нашої школи, але це лише частина того, що задумав зробити Іван Кунь для школи села Желдець".

Г. Пайтра показала книжки, які з'явились завдяки старанню Івана Куня і Марка Сербинського. Діти молодших і старших кляс будуть мати змогу читати додаткову літературу англійською мовою.

Далі виступили Марко Сербинський, який розповів про Фундацію „Україна-США", і Галя Бондарук, яка прочитала привітання від Івана Куня.

Привіт від Маринюків прочитала Ганна Пайтра. Кожному студентові було вручено посвідчення про стипендію, привітання і стипендію. Солодощі вручили їм представники Фундації зі Львова.

З подякою Маринюкам виступили Богдана Палас, першокурсниця Львівського університету, яка прочитала вірш „Емігранти"; Наталія Лимар - студентка Аграрного університету і Богдана Пайтра - студентка Львівського університету. Опісля відбувся концерт-подяка учнів, присвячений родинам Маринюків і Кунів.

Стипендії, виділені студентам Желдця, - це поважний вклад в життя невеликого українського села.

Якщо ви хотіли б зробити подібний вклад у вашу „малу батьківщину", зв'яжіться з Фундацією „Україна-США". Адреса: 733 15th St. NW, Suite 1026, Washington DC. 20005. Тел.: (202) 347-4264, електронна пошта: usuf@usukraine.org.

Оленка Добчанська

Ганна Пайтра

Стипендіяти з села Желдець

Не втрачаймо далекоглядности

Стан українців у Російській Федерації (РФ) не може не занепокоювати нас. Там немає ні української школи, ні української церкви (католицької чи православної). Наприклад, українська католицька громада у Томську (Південний Сибір) змушена перебувати у складі німецької римо-католицької громади. Десять мільйонів українців, які проживають в державі, де великодержавний шовінізм і дискримінація є буденним явищем. Якщо вдаватися до порівнянь, то приблизно така ж кількість росіян проживає на Україні, однак має 3,500 шкіл з російською мовою навчання та 8,500 релігійних споруд, які належать Московському патріярхатові. Організована українська громада в РФ має на найближчий час два особливих проєкти: продовжувати видавати свій єдиний на всю федерацію періодичний часопис, який служить зв'язком для українців усіх одинадцяти часових зон РФ, та видати російською мовою книжку про українського гетьмана Івана Мазепу (Іван Мазепа був об'єктом анатеми РПЦ).

В РФ діє „Об'єднання українців у Росії". Його почесний президент Олександер Руденко-Десняк, він же редактор вищезгаданого періодичного видання, має контракт з російським видавництвом на книжку про І. Мазепу. Нещодавно він відвідав США з подвійною метою: інформувати про свої проєкти та одержати матеріяльну підтримку. Багато свого часу він присвятив на пошуки різноманітних українських матеріялів з різних архівах, Українському Науковому Інституті Гарвардського університету, бібліотеці НТШ в Ню-Йорку. Його щедро прийняли у Фундації УВУ, Українській Національній Федеральній кредитовій спілці та Федеральній кредитовій спілці „Самопоміч", у Філядельфії - в ЗУАДК та „Провидінні". Однак йому відмовили в зустрічі в місцевій Українській Федеральній кредитовій спілці „Самопоміч". Голова кредитівки намагалася переконати мене, що проблеми українців Росії не стосуються кредитової спілки, яку вона очолює. Я ж, у свою чергу, доводив, що члени кредитівки дають можливість Раді директорів діяти значно ширше, на рівні ґльобальних українських питань, у тому числі й питань України та українців, незалежно від місця їх проживання.

Українські кредитівки у США та Канаді є фінансовою підтримкою української громади з активами, які сягають приблизно трьох млрд. дол. Вони підтримують проєкти, які турбують її членів. На щастя, для ґльобальної української громади, яка включає й Україну, членство цих кредитових спілок характеризується національною обізнаністю. Кредитові спілки організували національні та міжнародні українські структури. Вони розвинули ґльобальні проєкти та стратегію. Їхня праця в Україні дуже відома. Багато з них допомагали у проєктах в інших країнах, де проживають менш щасливі або дискриміновані брати-українці.

На жаль, багато активістів українських кредитових спілок у США та Канаді вже вийшли на пенсію або відійшли у вічність. Їхні позиції перейшли до людей з вужчим баченням майбутнього, але все ж таки до людей професійних та до патріотичного молодшого покоління.

У багатьох випадках нові провідники спромоглися поєднати професіоналізм з українським патріотизмом. Зовсім інше можна сказати про кредитову спілку „Самопоміч" у Філядельфії. Як відомо, українська громада цього міста має довгу та славну історію служіння Україні та українцям усього світу. Чи керівництво кредитової спілки у Філядельфії є провісником, що громада у Філядельфії скотилася до того, щоб стати тільки місцевою та еґоцентричною? Сподіваюсь, що ні!

Аскольд Лозинський,
президент СКУ

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виставка: „Українське мистецтво і Помаранчева революція"

ЧИКАҐО. – В грудні 2004 року увага всього світу була звернена до подій в Україні. Помаранчева революція перемогла, переміг народ, який гідно обрав свого демократичного Президента. Усвідомлюючи важливість цієї події, директор Центру сучасного мистецтва (ЦСМ) в Києві (http://www.cca.kiev.ua) Єжи Онух заохочував молодих творців не втратити такий плідний для творчости історичний момент. Молоді мистці назвали себе Революційним Експериментальним Простором – РЕП, і кілька тижнів невтомно працювали. Результати були вражаючі. Праці групи РЕП не тільки віддзеркалюють важливість історичної події, але й пропонують цікавий погляд на Україну, її історію та майбутнє.

На виставці представлені роботи різних жанрів. Це малюнки і живопис, скульптура, інші праці з різноманітної техніки.

Український інститут модерного мистецтва (УІММ) активно працює у налагодженні контактів з ЦСМ у Києві. Одним з результатів стала виставка художників РЕП у Чикаґо.

В грудні готується відкриття цієї виставки. Вона називається „Відгук художників: українське мистецтво і Помаранчева революція". Це буде перша виставка українського революційного мистецтва у Північній Америці. Кураторами виставки є Юлія Ваганова – в. о. директора Центру сучасного мистецтва в Києві, і Микола Савицький, голова Мистецького комітету УІММ.

Ця унікальна з огляду на історичну важливість виставка знайшла належне розуміння і велику підтримку у близьких приятелів УІММ і шанувальників мистецтва. Управа УІММ безмежно дякує управі Фундації „Спадщина банку „Певність" в Чикаґо за спонзорування виставки.

Запрошуємо всіх відвідати виставку і засвідчити солідарність з Україною. Це буде презентація художників в ексклюзивному показі. Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю, 1 грудня, о 7-ій годині вечора.

Український інститут модерного мистецтва був заснований д-ром Ахілем Хрептовським для підвищення цінности українського сучасного мистецтва та поширення української культури. УІММ вже більше тридцяти років проводить виставки світового рівня, концерти, літературні вечори, а також сприяє культурному обміну з Україною. Адреса УІММ: 2320 W. Chicago Ave., Chicago, IL. Телефон: (773) 227-5522. УІММ відкритий щотижня, від середи до неділі, з 12:00 до 4:00 години вечора.

Центр сучасного мистецтва заснував Джордж Сорос у 1993 році, як частину міжнародної мережі, з метою стимулювати художнє середовище, надаючи можливість художникам, мистецьким організаціям та професіоналам у сфері мистецтва створювати проєкти, брати участь у виставках сучасного мистецтва, отримувати інформацію та налагоджувати льокальні й міжнародні контакти. З лютого 1999 р. Центр продовжує працювати вже як незалежний Міжнародний благодійний фонд „Центр сучасного мистецтва", що є співзасновником асоціяції „Міжнародна мережа сучасного мистецтва" („ICAN"), зареєстрованої в Голяндії.

Фундацію „Спадщина" заснував в 1997 р. Український федеральний банк „Певність" в Чикаґо. Її головною метою стало збереження української спадщини та ідентичности в США. Фундація також допомагає проєктам, спрямованим на розвиток демократії в Україні.

За подальшою інформацією можна сконтактуватися з Христею Павлик, тел.: (773) 592-9106, або скористатися сторінкою в Інтернеті: www.uima-art.org

Лариса Хрептовська-Райфел

НОВІ ВИДАННЯ

Історія лінґвоциду

„Українська мова у XX сторіччі: історія лінгвоциду. За редакцією Лариси Масенко. Упорядники Лариса Масенко, Віктор Кубайчук, Орися Демська-Кульчицька. Київ. Видавничий дім „Києво-Могилянська Академія". 2005. 400 стр.

„Українська мова у XX сторіччі: історія лінґвоциду" – перше видання в українському мовознавстві про нищення української мови методом лінґвоциду у совєтський період від 30-их до 80-их років XX століття. Три основні розділи розгортають перед читачем історію лінґвоциду: подають статті Миколи Скрипника, Олени Курило, постанови різних років щодо правопису, термінології, граматики, словотворення. У цьому виданні подано також документи і матеріяли з 1960–80 років, які ілюструють неґативні тенденції мовної політики в УССР, про що свідчать нищівні для української мови праці І. Білодіда, М. Шамоти, В. Русанівського.

Включений у видання реєстр репресованих слів, подає маштаби лінґвоциду: понад 500 слів. Інструкції – заборони нових слів були розіслані до редакцій періодичних видань, але ті списки треба було відразу нищити. Саме тому було дуже важко віднайти такі списки і слова. Автори збірника зібрали велику кількість заборонених слів, подаючи точно, хто і коли це зробив і яким словом вказував замінити їх.

„Українська мова у XX сторіччі: історія лінґвоциду" – це книга, яка зацікавить не тільки мовознавців, але й широке коло звичайних читачів. На 12 форумі видавців, який щойно відбувся у Львові, це видання отримало спеціяльну відзнаку.

Залишилася невелика кількість примірників, які можна набути за 25 дол. за примірник (поштова пересилка 3 дол.) в НТШ-А, замовлення з чеком висилати на адресу Shevchenko Scientific Society 63 Fourth Ave., New York, NY. 10003-5200.

НТШ А

Олег Чмир: „Рідна земля дає мені надхнення“

Відомий оперовий співак Олег Чмир-Опалинський повернувся до США з України, куди був запрошений на святкування 14-ої річниці Незалежности. Розмову з ним мав Левко Хмельковський.

– У „Свободі“ досить часто з'являються повідомлення про ваші виступи у концертах та спектаклях, які свідчать про розквіт вашого творчого життя.

– При нагоді хочу подякувати читачам і всім, хто слідкує за моєю творчістю. За увагу і підтримку. Це важливо для артиста не тільки з емоційної сторони, а й тому, що в нашій професії важливий і розголос, реклама. Справді, останніх кілька сезонів доводиться плідно працювати. В оперному театрі штату Ню-Джерзі я співаю стабільно вже кілька років. Недавно створені ролі – це Енріко в „Лючії ді Ламермур“, граф ді Луна в „Трубадурі“.

Зліва: Ольга Басараб, Віктор Ющенко і Олег Чмир в Маріїнському палаці.

– Відомо, що ви тісно співпрацюєте з видатним українським композитором М. Скориком.

– З моєї ініціятиви та компанії „Олько Інт.“ успішно пройшла презентація його опери „Мойсей“ в США. Це був цікавий проєкт, який підтримали українські організації, що дало добрий творчий та навіть патріотичний відгук. Цього літа я був запрошений на спеціяльне відкриття сезону театру у Львові. Опера „Мойсей“ була пов'язана з освяченням погруддя видатного українського диригента Ярослава Вощака, який багато років працював в театрі.

– Крім опер, ви маєте великий камерно-концертний репертуар?

– Так, це дуже важлива частина мого творчого життя. За 10 років в Америці, я мав близько ста концертів в різних куточках країни, включаючи такі престижні сцени, як Карнеґі Гол, Меркін Гол, Ню-Порт-фестиваль та інші. Кульмінаційним моментом був мій сольний концерт – 34 твори – „Европейські вокальні мініятюри“ в малому залі Карнеґі Голу та компакт-диск з цією програмою. Недавно цей концерт пройшов в Кліфтоні на 5-ту річницю міського Арт-центру.

– Як часто ви буваєте в Україні?

– Майже кожний рік. Переважно запрошують виступати в концертах чи записати якусь програму на радіо або телебаченні. Також моя родина живе там постійно. Рідна земля дає мені надхнення, нові враження, спілкування з колеґами, нові творчі контакти. Цього року, після виступів в США та Німеччині, я був знову запрошений на святкування 14-ої річниці Незалежности України в Києві.

Святкування проводилось по-новому. Торжества, та й сам концерт, проходили на Майдані Незалежности – символі проґресивних

Олег Чмир співає в селі Пирогово.

перетворень. О 12-ій годині виступив Президент В. Ющенко, а потім продовжувався концерт, передаючи естафету іншим святковим акціям на Хрещатику. Людей було багато, понад 250 тисяч.

Я і мої колеги, відомі співаки Володимир Гришко та Василь Герело, виконали українську пісню „Місяць на небі“ в супроводі національного камерного оркестру „Київська камерата“. Після концерту ми були запрошені до Маріїнського палацу, а потім до Софіївської Лаври, де зібрались гості, артисти та представники влади на святковий бенкет.

Поза тим я виступив ще в кількох концертах – на співочому полі, на День Пасічника в Пирогові, в телепрограмі „Наша пісня“. Усе пройшло дуже цікаво і по-українськи –

(Закінчення на стор. 25)

Зліва: Василь Герело, Олег Чмир, Володимир Гришко на Майдані Незалежности у Києві.

Олег Чмир...

(Закінчення зі стор. 24)

весело. Це гріє і освіжає душу, а також дає імпульс до праці.

Повернувшись до Ню-Джерзі, мого другого дому, я з приємністю брав участь в „Українському дні" на стадіоні „Джаєнтс", де виступив в концерті, а також увечорі на полі, перед грою футболістів, виконав гимн України. Вважаю, що свято вдалося. І в цей день справді перемогла Україна.

– Які ваші пляни на майбутнє?

– Пляни різноманітні, але краще про це мовчати, щоб не наврочити. Скажу тільки, що працюю над новими ролями в операх „Тоска" і „Борис Годунов", а також пляную поїздку до Европи та знову – в Україну, на запис нового диску „Тісні серця"

– Що ви побажаєте нашим читачам?

– У цей нестабільний час в цілому світі, бажаю всім терпіння, здоров'я, родинного тепла і добрих надій в Укрaні!

– Дякую за розмову!

Поетичний вечір Яра Славутича

ЕДМОНТОН, Канада. – Український драматичний гурток 25 вересня влаштував великий і цікавий поетичний вечір відомого поета Яра Славутича, нагородженого Золотою медалею Шевченківської фундації в Канаді та державним орденом України „За заслуги" III ступеня. Вечір, який організувала Леся Петрів, відбувся в домі Українського національного об'єднання.

Вступне слово сказав едмонтонський поет Леонід Коровник, подаючи вичерпну біографію поета, якому сповнюється 88-ий рік життя, та який і досі пише й друкується в діяспорі та Україні. Юхим Красноштан, журналіст з хистом письменника, автор книги „Силуети: 50 розповідей про українців" (Едмонтон, 1996) розповів про свої взаємини з поетом, підкреслюючи, що українські автори діяспори багато роблять для утвердження незалежности Української держави, проголошеної 14 років тому.

Декляматори В. Семенко, Л. Суха, О. Миц і Д. Музиченки, Я. Виговська, М. Сех прочитали вірші поета.

Учасниці хору „Дніпро", яким диригує Марія Дитиняк, заспівали „Саскачеванку" на слова Яра Славутича, музика Сергія Яременка. Учасники чоловічого хору, яким диригує Г. Малюжинський, виконали популярну пісню на слова поета, музика славетного Г. Китастого – „Карпатські січовики".

Також добре прозвучали на бандурі пісні „Синові в дорогу" й „Тополина земля" у виконанні бандуристки Г. Грици. Гарно оформила сцену Алла Семенко. Звукооператори – Р. Петрів і Ю. Йопик.

На закінчення програми виступив і сам Яр Славутич, який прочитав кілька патріотичних поезій.

К. Штан

СПОРТ

З погляду вболівальника боксу

Колись давно великого чемпіона боксу Джека Демпсі запитали, що необхідно боксеру в першу чергу? Чекали відповіді про мужність, хоробрість і т. д. Але Джек відповів: „Якщо у боксера підборіддя та ніс – скляні, то йому нема чого робити на ринґу, навіть якщо у нього великі кулаки та мужне серце”. Мухамед Алі тоді сказав, що скляне підборіддя – це ахілесова п'ята боксера. Демпсі і Алі мали підборіддя з граніту.

Так чому ж одні боксери „слабі” на нокавт, а інших можна „лупити”, але не збити з ніг? „Якби ми знали відповідь на це питання, то могли б розкрити величезну таємницю за всю історію боксу”, – говорить Емануель Стюарт, колишній тренер колишнього чемпіона світу Ленокса Люїса, а сьогодні – тренер Володимира Кличка.

Перед двобоєм 24 вересня багатьох турбувало питання щодо „скляного підборіддя” Володимира Кличка. Завдання Емануеля Стюарта було нелегке – довести світові, що його новий підопічний не має цієї „ахілесової п'яти”. Партнер для нього був підібраний не з легких, адже Пітер робить ставку на нокавт. Володимир готувався під пильним оком Стюарта в гірській місцевості Пенсильванії.

Володимир Кличко, олімпійський чемпіон 1996 року, деякий час вважався королем важковаговиків у професійному боксі, талановитішим за старшого брата Віталія. Але Віталій передує серед професіоналів-важковаговиків, а Володимирові довелося почати все з початку.

24 вересня для нього багато було поставлено на карту. Це визнав і Емануель Стюарт: „Цей бій повинен дати відповідь на багато питань. Один драматичний нокавт може викинути Володимира зі списку претендентів на високі титули, а перемога відкриє Пітерові шлях до них”. Питання залишалося в тому, чи зуміє Володимир витримати удари Пітера, чи є у нього підборіддя з великої букви...

Більше двох років тому нічим непримітний південноафриканський боксер-лівак Корі Сандерс чотири рази послав на підлогу Володимира протягом п'яти хвилин бою у Німеччині. Рік пізніше, в Лас-Веґасі, ще один далеко не яскравий боксер, Леймон Брюстер, витримавши чотири урагáнні равнди Володимира, попав у підборіддя українця і той опинився на підлозі. Стюарт, подивившись відеозаписи з двома нокавтами Кличка, прийшов до висновку, що в першому випадку Володимир був занадто самовпевнений, а в другому він був виснаженим.

Поєдинок проходив в Атлантик-Сіті, Н. Дж., тривав 12 равндів. За цей час Кличко тричі побував в нокдавні. В заключну трихвилинку втомлений, вимотаний Пітер намагався придушити нашого боксера з новою силою. Нових сил було небагато, але Володимир все таки пропустив удар. Публіка заревла в останній надії на дочасне завершення бою, але Володимир впевнено вийшов з епізоду. Жорстокий удар у голову Пітера, якого сильно повело в сторону. Завершити успіх Володимир чи то не встиг, чи то не захотів ризикувати в тісному розмірі ударами. До кінця залишились секунди і Кличко без ускладнень довів справу до кінця равнду.

Володимир Кличко і В. Копитко після бою

Всі три судді після бою віддали перевагу Кличкові з однаковим рахунком 114-111. Володимир став обов'язковим претендентом на титул чемпіона світу за двома версіями: „WBO” і „IBF“. Кличко переміг завдяки тому, що вважалося видимою причиною його неминучої поразки в цьому бою. Він виявився витривалішим, чудово рухався, він зміг витримати влучні удари Пітера, а крім того, показав і свої традиційні кращі сторони – сильні удари і повну перевагу в техніці.

Головний бій вечора почався з сумного ритуалу: мовчанням під звук десяти ударів ґонґу присутні вшанували пам'ять екс-чемпіона „IBF“ в легкій вазі Лівандера Джонсона. Ще тиждень тому він своєю сумною посмішкою поздоровляв переможця у двобої Хесуса Чавеза, але помер від отриманих в бою травм. В цьому році йому виповнилося б 36 років.

Люди, які платять за те, щоб побачити гарний бокс, не мають навіть маленької уяви про те, що трапляється після бою. Володимир ледве міг пересуватися і тільки головою махав на привітання. У розмові зі мною, в роздягальні, він передав привіт всім нашим боксерам, з якими провів чимало років у збірній України, та всім численним вболівальникам, які так переживали за нього. До речі, дякуючи Українсько-американській федеральній кредитівці „Самопоміч”, частина українських вболівальників змогла побачити цей поєдинок.

Віталій Копитко

Загальні збори УСЦАК

ІСТ ГАНОВЕР, Ню-Джерзі. – 8 жовтня в приміщенні готелю „Рамада“ відбулися загальні збори УСЦАК, в яких взяв участь 31 делеґат українських спортових осередків з Чикаґо, Торонто, Рочестеру, Філядельфії, Ню-Йорку, Йонкерсу, Нюарку.

Збори відкрив уступаючий голова М. Стебельський, який попросив вшанувати однохвилинною мовчанкою св. п. Романа Глушка і Теодора Гошка. Відбулася серія звітів членів управи і провідників ланок УСАК.

Першим звітував перший заступник голови – І. Ісаїв, який протягом каденції завідував делеґатурою УСЦАК- Схід. Саме на терені тієї делеґатури пройшли усі річні першенства УСЦАК – з копаного м'яча, плавання, тенісу, лещетарства і шахів. Важливою подією в діяльності делеґатури було проведення відновлених 24-их Українських спортових ігрищ молоді 30 липня на спортових базах оселі СУМ в Еленвілі, Н.Й.

Другий заступник голови – В. Павелчак з Чикаґо детально представив стан українського спорту на терені делеґатури УСЦАК- Захід. Згадав про заходи з організації світового чемпіонату копаного м'яча українських дружин з діяспори, що мав би відбутися у Львові. Пізніше про цей задум детальніше інформував сучасний тренер „Левів“ Олег Береський. К. Чолій з Торонто подав факти про стан українського спорту на терені Канадської делеґатури УСЦАК, де в цьому році пройшов турнір за чашу Великих Озер, що в останніх роках є рівночасно першістю копаного м'яча в делеґатурах УСЦАК-Захід та Канади. О. Напора, фінансовий секретар, подав числа приходів, розходів і позитивне сальдо в касі УСЦАК.

У звіті пресового референта О. Твардовського йшлося про видання журналу „Наш спорт“, альманаху за 50-річчя УСЦАК.

Звітували провідники активних ланок спорту УСЦАК: Ю. Савчак – теніс, О. Федаш – відбиванка, Е. Палидович – лещетарство, Є. Чижович – копаний м'яч, д-р О. Попович – шахи, М. Бокало – плавання. В усіх ділянках, крім відбиванки, відбулися в останніх каденціях річні першенства УСЦАК.

Серію звітів закінчив М. Стебельський, який на початку поінформував учасників про свою недавню поїздку в Україну, де у Києві і Львові провів конструктивні розмови про минулу і майбутню співпрацю УСЦАК з міністром молоді і спорту України – Юрієм Павленком, президентом Національного олімпійського комітету України Сергієм Бубкою, членом НОК України Володимиром Бринзаком, істориком спорту Петром Безпальком, колишнім секретарем НОК України Володимиром Кулико́м. Голова згадав про свої зустрічі з провідними діячами осередків, що є членами УСЦАК в США і Канаді, побував на річних першостях кількох ділянок спорту.

Збори вибрали новий склад управи, яку очолив М. Стебельський.

О. Т.

Пам'яті д-ра Олександра Фаріона (1916 – 1990)

Цього року, 30 вересня, минуло 15 років як відійшов у вічність заслужений лікар і громадсько-церковний діяч світлої пам'яті доктор Олександр Фаріон.

Він прожив своє життя сповнене любов'ю та працею для своєї родини, своїх пацієнтів та для української громади і церкви. Належиться згадати про життєвий шлях та діяльність людини, яка своєю далекоглядністю та працею зробила багато для добра діяспори, об'єднання громади в Чікаго та побудови релігійно-громадських установ у Чікаго.

Народився він 24 жовтня 1916 року у селі Пакість-Нагірному, Мостиського району на Львівщині в учительській родині. Середню освіту здобув у Перемиській гімназії. Отримав лікарський диплом Львівського Медичного Інституту в 1941 році. Працював асистентом на кафедрах топографічної анатомії, дитячої хірургії та ортопедії. Був лікарем-хірургом при Українській дивізії „Галичина" та надавав першу медичну допомогу нашим воякам під Бродами. В останній день війни він був поранений, перебував у шпиталі в Кляген-фурті, а опісля перейшов на роботу до лікарні для переміщених осіб у таборі ДіПі, який перебував під адміністрацією англійської влади.

Згодом він переселився до міста Філлях, у Австрії, де щасливо зібрались його батьки та батьки Ярослави Ганущак, з якою він там одружився. Обидві родини „начорно", через гори в Інсбруку, перейшли кордон в Альпах біля Бренеру до Італії. Там вони дісталися до табору Барлетта, де батьки отримали статус „ДіПі", а новоодружені Фаріони поїхали до Риму. В Римі доктор Фаріон працював лікарем у Ватикані в лікарні для біженців. У цьому йому допоміг єпископ Бучко, який доклав багато зусиль для допомоги всім українським біженцям після війни. Тут народилась їх перша донька Марта.

Згодом родина доктора О.Фаріона, разом з батьками емігрувала до Аргентини, де він працював лікарем при Ocпіталь Еспаньйоль у Буенос-Айресі. Тут народилась їх друга донька Гануся. В 1959 році родина переїхала до Америки та поселилася у Чікаго, де доктор Фаріон відразу склав всі медичні іспити та відкрив свою лікарську практику в українській дільниці Чикаго, де багато друзів-дивізійників стало його пацієнтами. Він став членом лікарского штабу в шпиталях Колумбус та Сант-Мері. У шпиталі Сант-Мері він кілька років очолював лікарський штаб і отримав нагороду, як лікар року за свою професійну діяльність. Він безкоштовно лікував ветеранів всіх воєн, церковних служителів, до пацієнтів котрі не могли самостійно ходити, приходив додому.

Доктор О.Фаріон був членом американських медичних товариств та довголітнім членом Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА), де був членом управи. За свою жертвенну працю для УЛТПА був відзначений у 1986 році почесною грамотою Товариства.

Він був активним членом управи Станиці Братства колишніх вояків 1-ої Української Дивізії та щедро підтримував видавничий фонд і фонд допомоги інвалідам, за що був нагороджений Золотим Хрестом.

Віддав всю свою душу роботі в парафії свв. Володимира і Ольги, ставши одним із її засновників та будівничих, довголітнім першим радним парафії та провідним діячем Патріяршого руху. Він здійснив свою мрію і доклав максимум зусиль щоб українська громада Чікаго мала свій культурний осередок, який би об'єднував всі організації. Під його керуванням парафія побудувала свій собор, культурний осередок та стала динамічною одиницею Української Церкви. Він тісно співпрацював з Українскою Православною Церквою та громадою, завжди керувався принципом, що треба зробити все для об'єднання української громади.

Серед його пацієнтів і приятелів були люди різних національностей, він володів кількома мовами, але він ніколи не ділив людей, завжди керувався лише принципом людської гідності.

Він походив з музичної родини і любив музику все життя, грав на скрипці, співав у церковному хорі, був заступником диригента хору та організатором багатьох концертів. Свою любов до музики передав своїм дітям та внукам.

За свою віддану працю на громадсько-церковному полі був відзначений УККА грамотою визначного українського громадянина та отримав особливе признання і благословення від Патріярха Йосифа Сліпого в жовтні 1981 року.

Все своє життя чекав на проголошення незалежности України. Не дочекавшись лише кілька місяців помер, але до останніх днів жив новинами з України. Під час першого візиту провідників Руху України до Чікаго в 1990 році, вони відвідали його і розповіли про революційні події на Україні.

Доктор Фаріон прожив життя сповнене подій та сподівань і у всіх його починаннях йому допомагала його дружина Ярослава, яка все життя працювала для громади і піклувалася родиною.

Останній рік свого життя доктор О. Фаріон хворів та передчасно помер 30-го вересня 1990 року.

Родина і приятелі та громада справили йому величавий похорон. У похоронних відправах служили єпископ та священники Української Греко-Католицької та Української Православної Церков. З прощальним словом виступили представники церковних та громадських організацій.

Дивізійники вшанували свого незабутнього друга квітами, прапором та почесною стрічкою, а нижче підписаний (др. П. Пундій) біографічним нарисом в книжці „Українські Лікарі".

Тлінні останки доктора О. Фаріона спочили на цвинтарі св. Отця Миколая біля могили його улюблених батьків.

Д-р. О. Фаріон залишив у глибокому смутку дружину Ярославу, дочок Марту і Анну-Марію з чоловіками, внуків Романа, Олександра, Андрія, Данила та брата Євгена з родиною та родину в Україні.

Д-р. Павло Пундій

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 17 вересня 2005 р. з волі Господа відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ, СЕСТРІНОК, СТРИЄЧНИЙ БРАТ, КУЗЕН

сл. п.

ЮРІЙ ШУТЕР

нар. 5 квітня 1947 р. у Фрайбургу, Німеччина.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21 вересня 2005 р. в церкві Пресвятого Серця Христового в Johnson City, NY, а відтак на цвинтар Пресвятого Серця Христового.

В глибокому смутку залишені:

дружина	– РАЯ КРАВЕЦЬ-ШУТЕР
сини	– МАРКІЯН
	– ГРИГОРІЙ
мама	– ТЕТЯНА ШУТЕР
сестра	– ХРИСТИНА ВАГЕНБЛАС з родиною
тета	– ЯРИНА ТЕЛЕПКО з родиною
стриєчний брат	– АНДРІЙ ШУТЕР з родиною
кузен	– ОЛЕКСА ШУТЕР

ближча й дальша родина тут і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 25 вересня 2005 р. на 80-му році життя з волі Всевишнього відійшла від нас у вічність, найдорожча і невіджалувана СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

СТЕФАНІЯ ГУПАЛІВСЬКА

з дому КРАМАРЧУК

дружина покійного Володимира, довголітнього кооперативного діяча в Америці.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 28 вересня 2005 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Дітройті, а відтак на цвинтарі св. Ядвиги, в Дірборн Гайтс, Миш.

У глибокому смутку залишились:

сестра – ОЛЯ ОЛІЙНИК з дітьми МАРТОЮ з чоловіком РАНІ, РОМАНОМ з дружиною ЕЛЕЙН та дітьми МИХАСЕМ і ЕМЕЛІ

брат – БОГДАН КРАМАРЧУК з дружиною МАРІЙКОЮ та дітьми ХРИСТЕЮ з чоловіком ЯРОСЛАВОМ та їх дітьми ОЛЕСЕМ, АНАСТАЗІЄЮ і МИКОЛЬЦЬОМ, д-р МАРКІЯНОМ КРАМАРЧУКОМ з дружиною УЛЯНОЮ і сином ЛУКОЮ

кузинка – МАРТА ТАРНАВСЬКА з дочкою ЛЯРИСОЮ

ближча і дальша родина.

Вічна Її пам'ять!

З глибоким жалем і смутком ділимося
болючою вісткою з родиною, приятелями та знайомими,
що 4 жовтня 2005 р. відійшов у Божу вічність

бл. п.

д-р ЮРІЙ СТЕФАНІВСЬКИЙ

нар. 25 грудня 1912 р. у Львові.

Довголітній лікар загальної практики в Ірвінгтоні, Н. Дж.,
член різних американських професійних установ,
член УЛТПА та громадських установ,
капітан американської армії.

ПАРАСТАС ВІДБУВСЯ 7 жовтня в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н.Дж.

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖБИ відбулися 8 жовтня в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені в смутку:

дружина	– ЛЮБА з дому ХОМА
син	– АНДРІЙ з дружиною МАРҐАРІТОЮ
внуки	– ДМИТРІЙ
	– ЛІЛІЯ
сестри у Львові	– ЛЮБА АЛИСЬКЕВИЧ з донькою ЛЯРИСОЮ
	– ОЛЕНА КОРВАЦЬКА з донькою МАРТОЮ
братова	– ІРИНА СТЕФАНІВСЬКА зі синами ЮРІЄМ і РОМАНОМ з родинами
сваха	– АЛЕВТИНА
сестрінки	– ГАНУСЯ ЛАЗІРКО з мужем ОЛЕГОМ і дітьми ХРИСТИНОЮ й АНДРІЙКОМ
	– ХРИСТИНА ЯНЯК з мужем ЙОСИФОМ і дітьми СОФІЙКОЮ, АНДРЕЄЮ і ЙОСИФОМ
шваґерка	– НАДЯ ХОМА із сином МАРКОМ і донькою АДРІЯНОЮ з мужем БОГДАНОМ ДЖІМАНОМ

та дальша родина в Австралії та Америці.

Вічна Йому пам'ять!

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ
ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ І ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНз
діляться сумною вісткою з членами й українським
громадянством, що 1 серпня 2005 р. у Берні – Швайцарія, на
87-му році багатотрудивого життя переставився у Божу вічність

бл. п.

д-р РОМАН ПРОКОП

нар. 16 березня 1919 р. у селі Лубна, що на Лемківщині.

Довголітній член ОУН, був ув'язнений польською поліцією, учасник Леґіону ДУН „Роляна", після гестапівський в'язень Відня. На доручення долучується до місії ЗП УГВР в Італії і разом з інж. Євгеном Врецьоною продістаються до Швайцарії, щоб пов'язатись з аліянтами. За нелегальний перехід кордону був інтернований. Після у Швайцарії закінчив студії докторатом з економії. Довголітній голова Українського Т-ва у Швайцарії і акативний громадсько-політичний діяч.

Вічна Йому пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ
ВОЯКІВ УПА в АМЕРИЦІ і КАНАДІ

ділиться сумною вісткою з членами та
українською громадою, щоо 2 травня 2005 р.
відійшов у вічність

бл. п.

ТЕОДОР ГАЙДУК – БЕРКУТ

нар. 26 вересня 1925 р. у Варяжі, на Грубешівщині.

В 1943 р. зголосився до Дивізії „Галичина", в 1945 р. перейшов до УПА, а в 1948 р. перейшов рейдом до Німеччини. В Америці поселився в Клівленді, Огайо.

Залишив у смутку двох синів і дочку

Вічна Йому пам'ять!

ПОДЯКА

В імені всієї родини складаю найщирішу подяку українській громаді в Празі, за неоціненну допомогу у влаштуванні похорону мого мужа

бл. п.

МАРКА АНТОНОВИЧА

який упокоївся 28 січня 2005 р. в Монреалі, на 89-му році життя.

Згідно з волею Покійного, його тлінні останки перевезено і поховано в чеській землі у Подебрадах, де спочиває його батько, бл. п. Дмитро Антонович. Всі труди і клопоти у зв'язку з похороном взяли на свої плечі ось такі приятелі і знайомі:

Богдан Зілинський – Асоціяція Україністів
Віктор Райчинець – голова Української Ініціятиви в ЧР
Богдан Райчинець – секретар Української Ініціятиви в ЧР
Олекса Лівінський – головний редактор часопису „Пороги"
Оксана Пеленська – Радіо „Свобідна Европа"
Христина Йойкова – голова Об'єднання Українок у ЧР
Яна Івакінова, Зорян Йойко, Федір Янчик, Аліція Михайлишинова, Володимир Михайлишин, Лариса Федик, Володимир Федик, Павло Федик, Маріяна Пелех, Олег Пелех, Ярослава Руда, Михайло Рудий.

Особлива подяка належиться нашій довголітній приятельці

Палані Блажковій,

яка так тепло і гостинно прийняла нашу родину в Празі

З висловами глибокої пошани і щирої вдячности
МИРОСЛАВА АНТОНОВИЧ
з родиною

Ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями,
що 15 жовтня 2005 р. з волі Всевишнього
відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЛОТОЦЬКИЙ

нар. 2 листопада 1925 р. у Львові,
колишній член І Дивізії УНА „Галичина".

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 21 жовтня 2005 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 East Tabor Rd. у Філядельфії.

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ – в суботу, 22 жовтня, о год. 10-ій ранку в церкві Благовіщення в Мельроз Парк, Па., а відтак на українському католицькому цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Горем прибиті:

дружина	– ФРЕДА
сестра	– ОЛЮНКА КУШНІР з чоловіком СТЕФАНОМ
сестрінки	– МАРІЯ, ТЕРЕШКА і
	– ХРИСТИНА з чоловіком АНДРІЄМ ВИННИКОМ

та численна родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*